

DET KGL. NORSKE VIDENSKABERS SELSKAB, MUSEET

rappoort

BOTANISK SERIE 1981-11

Flora og vegetasjon i Leksvik
kommune, Nord-Trøndelag

Karl Baadsvik

Universitetet i Trondheim

Referat

Baadsvik, K. 1981. Flora og vegetasjon i Leksvik kommune, Nord-Trøndelag. *K. norske Vidensk. Selsk. Mus. Rapp. Bot. Ser.* 1981 11: 1-89.

I alt 475 arter av karplanter er til nå registrert i Leksvik kommune. Av disse er mange kystarter som dels også er varmekjære. En rekke sørlige arter er også påvist.

Ca 50% av kommunen er skogkledd. De største arealer dekkes av barskog, men ulike løvskogtyper er også hyppige. Spesielt kan nevnes varmekjære edelløvskoger i varme, sørvendte lier som også ofte har rik eng- og urvegetasjon. Skoggrensen ligger rundt 400 m.

Havstrandvegetasjon er sparsomt utviklet. Myr og fjell dekker vel 1/3 av kommunearealet. Av myrvegetasjon finnes de fleste rikhetstyper, mens fjellvegetasjonen er fattig og dårlig differensiert. Fuktheier er meget vanlige.

41 områder i kommunen er beskrevet særskilt. Flere av disse er meget verneverdige fra et botanisk synspunkt.

*Karl Baadsvik, Universitetet i Trondheim, Det Kgl. norske
Videnskabers Selskab, Museet, Botanisk afdeling,
7000 Trondheim.*

Abstract

Baadsvik, K. 1981. Flora and vegetation of Leksvik county, Nord-Trøndelag. *K. norske Vidensk. Selsk. Mus. Rapp. Bot. Ser.* 1981 11: 1-89.

A total of 475 vascular plant species has been registered in Leksvik at present. Many of these are coast plants, some of which require a warm summer climate. Several species with a southern distribution also occur.

About 50 percent of Leksvik's area is forest land. Boreal coniferous forests dominate, but different types of deciduous forests frequently occur. Of special interest are many stands of nemoral deciduous forest in warm, south-facing hills. Timberline lies around 400 m.

Sea shore vegetation is sparsely developed. Mires and mountain areas occupy slightly more than 1/3 of the county area. One meets different trophic types of mire vegetation. Conversely the alpine vegetation is rather poor, both with respect to species and differentiation. Atlantic heath vegetation is common to find at altitudes above 300 m.

41 localities in Leksvik are separately described. Some of these are highly recommended as conservation areas from a botanical point of view.

*Karl Baadsvik, University of Trondheim. The Royal Norwegian
Society of Science and Letters,
7000 Trondheim.*

Oppdragsgiver: Nord-Trøndelag fylke/Leksvik kommune

Rapporten er trykt i 400 eksemplar

Trondheim, desember 1981

Innholdsfortegnelse

	side
Referat	
Abstract	
I. INNLEDNING	5
II. MATERIALE OG METODER	5
A. TIDLIGERE UNDERSØKELSER	5
B. FELTARBEIDET I 1978/79	6
C. PLANTENAVNENE	7
III. GEOGRAFI, GEOLOGI OG KLIMA	7
A. GEOGRAFI OG TOPOGRAFI	7
B. GEOLOGI	9
C. KLIMA	9
IV. FLORAEN	11
A. KYSTARTER (OSEANISKE ARTER)	11
B. SØRLIGE ARTER (VARMEKJÆRE ARTER)	12
C. ØSTLIGE ARTER	12
D. NORDLIGE ARTER	12
E. FJELLARTER	12
V. VEGETASJONEN	14
A. HAVSTRAND	14
B. ENGBAKKER OG UR/RASMARK	14
C. SKOG	15
D. FERSKVANN	19
E. MYR	19
F. FJELL OG HEI	21
G. KULTURBETINGET VEGETASJON	22
VI. LOKALITETSBESKRIVELSER	23
A. STRAND, ENG, UR/RASMARK	23
1. Strandberg, Aspvik	23
2. Strandberg, Vanvikan	24
3. Strandberg, Aksnes	26
4. Engbakke, Sve	27
5. Strandberg, Hjellup	29
6. Strand/eng, Steinsvika	29
7. Strandberg, Sandvika	30
8. Strandberg/eng, Kamneset	32

Innholdsfortegnelse (forts.)

	side
9. Rasmarker, Hoven	33
10. Berg/rasmark, Svartfjellet	33
B. EDELLØVSKOG	35
11. Almli, Vanvikan	35
12. Edelløvsog, Munken	36
13. Askeforekomst, Hindrem	37
14. Edelløvsog/kantsamfunn, Gjøråsvika	38
15. Svartorforekomst, Hoven	39
16. Hasselkratt, Leksvik sentrum	40
17. Edelløvsog, Hjellup	41
18. Svartorbestand, Hjellup	42
19. Edelløvsog, Drættvik	43
20. Almeli, Klumpliheia	44
21. Edelløvsog, Ramslia (Tinghaugen)	45
22. Sjettenberglia	47
C. ØVRIGE SKOGLOKALITETER	49
23. Bjørsjølia	49
24. Lakklia	51
25. Rørvasslia	53
26. Fjellbjørkeskog, Kvernbolet	53
27. Storlia-Kulia	54
28. Gråorskog, Kruken	57
29. Hoven - Hovsetra	57
30. Granskog, Dalselva	59
31. Høgstaudegranskog, Fjellmyra	59
32. Hjellupvollen - Vika	61
D. MYR	62
33. Myrområde ved Langen	62
34. Våtmarker ved Kvilia	63
35. Stormyra (v/Rølisætran)	64
E. FJELLVANN	65
36. Storvatnet (Fjølvikbotn).....	65
37. Meltingvatnet	66
38. Elvtjøna	68
F. FJELL	68
39. Kvernboelheia/Fagerheia	68

Innholdsfortegnelse (forts.)

	side
40. Flintheia	70
41. Kruksætra - Elvtjønnå (planlagt magasinområde) ...	71
VII. LITTERATUR	77
TILLEGG: Flåraliste for Leksvik kommune	78

I. INNLEDNING

Leksvik kommune tok i 1978 initiativ til å få gjennomført botaniske undersøkelser i kommunen. Botanisk avdeling, DKNVS, Museet tok på seg dette arbeidet på forespørsel gjennom naturvernkonsulenten i Nord-Trøndelag. Leksvik kommune og Nord-Trøndelag fylke har finansiert undersøkelsene.

Formålet med rapporten er først og fremst og gi botanisk grunnlagsmateriale som kan være til hjelp i kommunens arealplanlegging og i statens og fylkets naturvernarbeid. Forhåpentligvis kan rapporten også komme til nytte i naturfagundervisningen ved skolene i Leksvik og ha verdi for alle i kommunen som er interessert i naturen omkring seg.

Rapporten gir (1) en oversikt over floraen i Leksvik, den (2) beskriver de vanligste vegetasjonstypene i kommunen, og den (3) omtaler nærmere en rekke områder i kommunen, bl.a. pekes det på lokaliteter som har botanisk verneverdi.

Oppdragets feltarbeid er utført av førsteamanuensis Karl Baadsvik, delvis med assistanse av cand. mag. Hanna Monsen. Mange detaljerte opplysninger om flora og vegetasjon i kommunen er ikke tatt med i rapporten, og interesserte kan i en viss utstrekning få ytterligere informasjon ved henvendelse til Botanisk avdeling, DKNVS, Museet. Leksvik er på langt nær botanisk utforsket, og Museet er på sin side interessert i å få høre fra alle som har eller får nye botaniske opplysninger fra kommunen.

II. MATERIALE OG METODER

A. TIDLIGERE UNDERSØKELSER

De første skriftlige opplysninger om flora og vegetasjon i Leksvik skriver seg fra en reise som den senere kjente antropologen Halfdan Bryn gjorde sommeren 1886 (Bryn 1888). Han botaniserte hovedsakelig i traktene mellom Storvatnet og Leksvik sentrum, fra de bratte sørskrånningene mot Trondheimsfjorden inn til liene mot grensen til Rissa. Bryn gjorde bl.a. flere viktige funn av kryptogamer og varmekjære planter som tidligere ikke var funnet så langt mot nord.

Resvoll (1909) omtaler også floraen i Leksvik, men såvidt jeg kan se er hennes opplysninger utelukkende basert på Bryns beretning.

Trøndelagsavdelingen av Norsk Botanisk Forening har hatt mange ekskursionsjerner til Leksvik. I alt er kommunen besøkt ni ganger i perioden 1939-1978, og opplysninger fra disse ekskursionsjonene finnes i Blyttia, bindene 4, 11(1), 17(1), 18(1), 25(1), 34(2), 36(2) og 37(2). De fleste av Botanisk Forenings ekskursionsjoner har gått til lokaliteter med varmekjær vegetasjon, spesielt de sørvendte lier ved fjorden. I 1975 og 1978 ble også områder lenger vest undersøkt, bl.a. Ramslia, Riakammen og Storlidalen.

Ved Botanisk avdeling, Museet er det oppbevart en del plantelister (krysslister) fra enkelte områder i Leksvik, og likeledes finnes en del herbariemateriale fra kommunen. Dette materialet skriver seg dels fra NBF's ekskursionsjoner og dels fra innsamlinger etter mer tilfeldige besøk av enkeltpersoner. I forbindelse med rapporten har jeg gått gjennom mye av det innsamlede plantematerialet. Jeg har videre hatt anledning til å gjennomgå Åge Rolis private herbarium i Leksvik, og dette har gitt en del nye opplysninger.

Cand. real. Jarle I. Holten har besøkt og beskrevet flere lokaliteter fra edelløvskog i Leksvik i samband med landsplanen for edelløvskogsreservater (Holten 1978). Resultatene fra hans undersøkelser har jeg hatt stor nytte av.

Cand. mag. Toril Øiaas startet sommeren 1980 botaniske undersøkelser på strandberg i Leksvik som ledd i sitt hovedfagsarbeid. Hun har velvilligst stilt sine notater til min disposisjon.

B. FELTARBEIDET

Feltarbeidet til rapporten ble utført over en uke i juli 1978 og en uke i august 1979. I 1979 utførte jeg dessuten 6 dagers botaniske undersøkelser i samband med utbyggingsplaner for Mosvik kraftverk, etter oppdrag fra Nord-Trøndelag Elektrisitetsverk (jfr. Baadsvik 1980). Deler av disse resultatene er trukket inn i den foreliggende rapport.

Med begrenset tid til rådighet var det selvsagt uråd å få gjort en tilnærmet fullstendig inventering av kommunens flora og vegetasjon. Undersøkelsene måtte nødvendigvis konsentreres til en del utvalgte områder. Ut fra tidligere undersøkelser ble enkelte områder ikke besøkt p.g.a. at de allerede var godt dokumentert. Andre lokaliteter ble oppsøkt p.g.a. interessante enkeltfunn fra tidligere.

Jeg brukte geologiske kart i valg av områder i det lokaliteter med kalkrik berggrunn og antatt rik vegetasjon ble prioritert. Jeg har videre hatt stor

nytte av opplysninger fra lokalt hold. Spesielt vil jeg her takke Helge Hagen for godt samarbeid. Gjennom han fikk jeg også stilt til disposisjon lister over interessante naturområder i Leksvik som var utarbeidet lokalt i samband med en fylkeskartlegging.

Under feltarbeidet ble det i de ulike områdene notert floralister og relativ dominans av de viktigste artene. Videre ble forekomst og fordeling av vegetasjonstypene registrert. I mange tilfeller ble lokalitetene fotografisk dokumentert. Innsamlede plantekollekter er gått inn i samlingene ved Botanisk avdeling, DKNVS, Museet.

En samlet vurdering viser at pr. i dag er strandområdene (strandberg og engbakker) i kommunen og de bratte, sørvendte liene mot Trondheimsfjorden relativt godt undersøkt. Det samme gjelder sørvendte edelløvskogslokaliteter som ligger høyere opp og lengre vest. Barskogsområdene er mer sporadisk undersøkt, og det er grunn til å tro at det bl.a. sør for Meltingsvatnet ligger en del interessante og høgproduktive skogtyper som burde undersøkes.

Myrene er også sparsomt undersøkt, men noen av de aller største myrområdene er besøkt. Ferskvann- og sumpvegetasjon er likeledes mangelfullt dekket. Store deler av fjellterrenget i kommunen er oversiktlig befart, men av mulige interessante områder som ikke er besøkt kan nevnes Hårfjellet og Korpheia på grensen mot Rissa.

C. PLANTEHAVNENE

For karplanter følger de norske navnene Lid (1974) med små rettskrivingsavvik. I rapporten er det brukt norske navn, men i artslisten i slutten av rapporten er de latinske navnene tatt med i parentes.

III. GEOGRAFI, GEOLOGI OG KLIMA

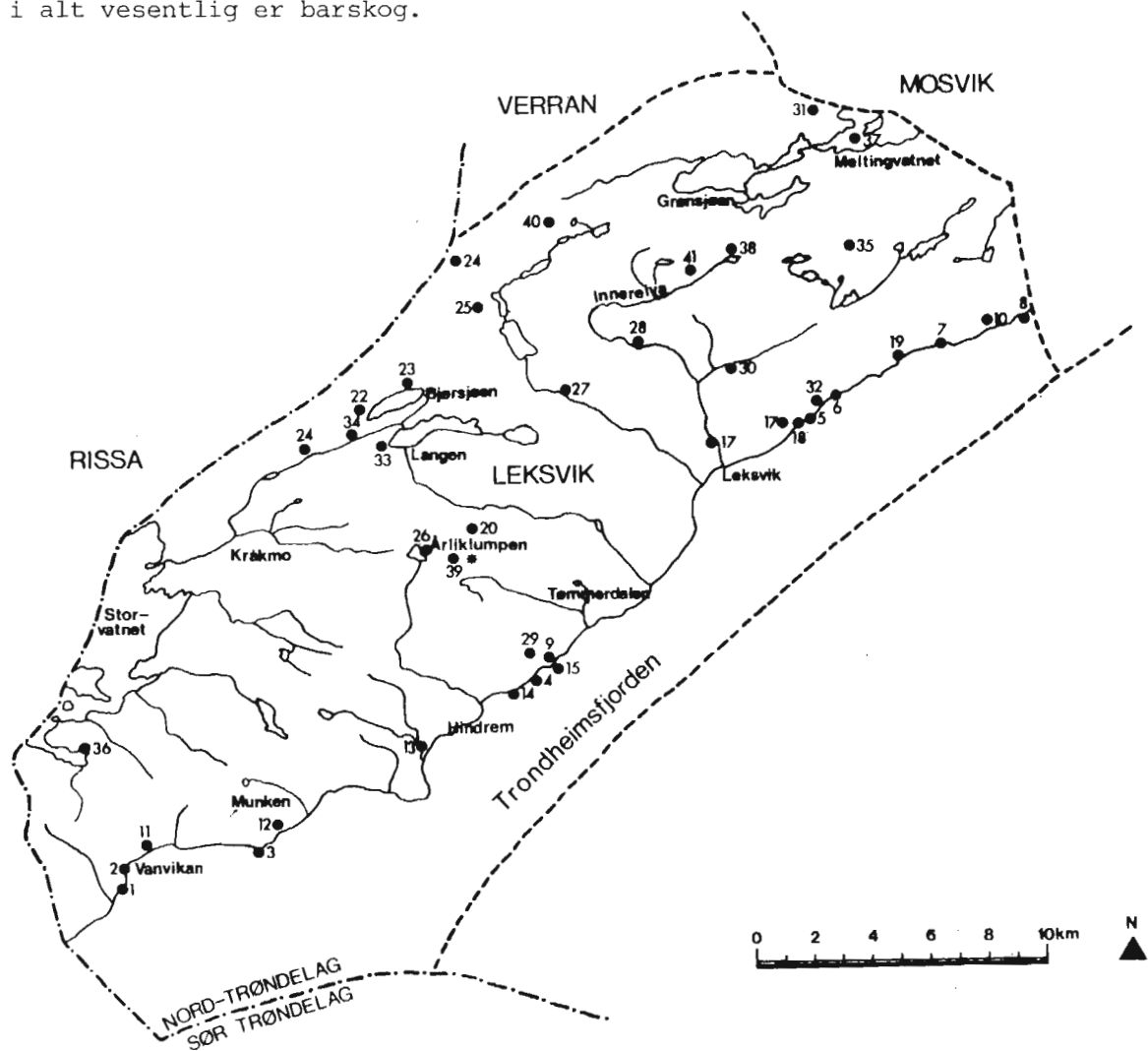
A. GEOGRAFI OG TOPOGRAFI

Leksvik ligger i det sørvestre hjørnet av Nord-Trøndelag. Mot sør og vest grenser kommunen mot Sør-Trøndelag (Rissa kommune). I nordvest er Verran nabokommune, og mot nordøst går grensen mot Mosvik. Mot sørøst har kommunen en ca. 40 km lang strandlinje mot Trondheimsfjorden. Leksvik dekkes av de fem topogra-

fiske kartbladene Rissa (1522 II), Verran (1622 I), Frosta (1622 II), Leksvik (1622 III) og Åfjord (1622 IV). Endel viktige stedsnavn i kommunen er tatt med i figur 1.

Herredsagrønomen i Leksvik og Mosvik har velvilligst gitt følgende opplysninger om arealfordelingen i kommunen: Leksvik kommune har et areal på 431.2 km². Av dette er 24,4 km² eller 5,7% jordbruksareal (dyrkings- og beitemark), dvs. at kommunen ligger litt over fylkesgjennomsnittet for Nord-Trøndelag på 4% jordbruksareal. Skogarealet i Leksvik er ca. 219 km² eller ca. 51%, og dette er betydelig høyere enn fylkets prosentvise skogareal (35%). Myr, jorddekt fastmark og fjell dekker 153 km² (37%), mens ferskvannsarealet er 28 km² (6,8%). De største innsjøene er Storstvatnet og Meltingsvatnet som kommunen deler med henholdsvis Rissa og Mosvik kommuner. Veger og bebyggelse utenom landbruk dekker ca. 6,8% km² eller 1,6%.

Skoggrensa i Leksvik varierer for det meste mellom 350 og 400 m o.h., og storparten av arealet i kommunen ligger i høydenivået 200-400 m o.h. Dette innebærer at store deler av landskapet preges av relativt høytliggende skog som i alt vesentlig er barskog.

Figur 1. Kart over Leksvik. Enkelt-lokalitetene er avmerket.

Det er ingen høye fjell i Leksvik. De høyeste toppene er Kjerringklumpen (601 m), Pissarheia (574 m), Årliklumpen (568 m), Kjølheia (540 m) og Grønliklumpen (538 m). Alle disse og flere andre fjell omkring 500 m ligger i fjellplatået innenfor de bratte skrentene mot fjorden mellom Vanvikan og Leksvik. Fjellområdene i vest og nord mot grensen til Rissa og Verran ligger for det meste i høydeområdet 400-500 m. Et unntak er Hårfjellet på 551 m i kommunens nordvestre hjørne mot Verran. Alle fjell i Leksvik har meget avrundede former, modellert av isbreers skuring.

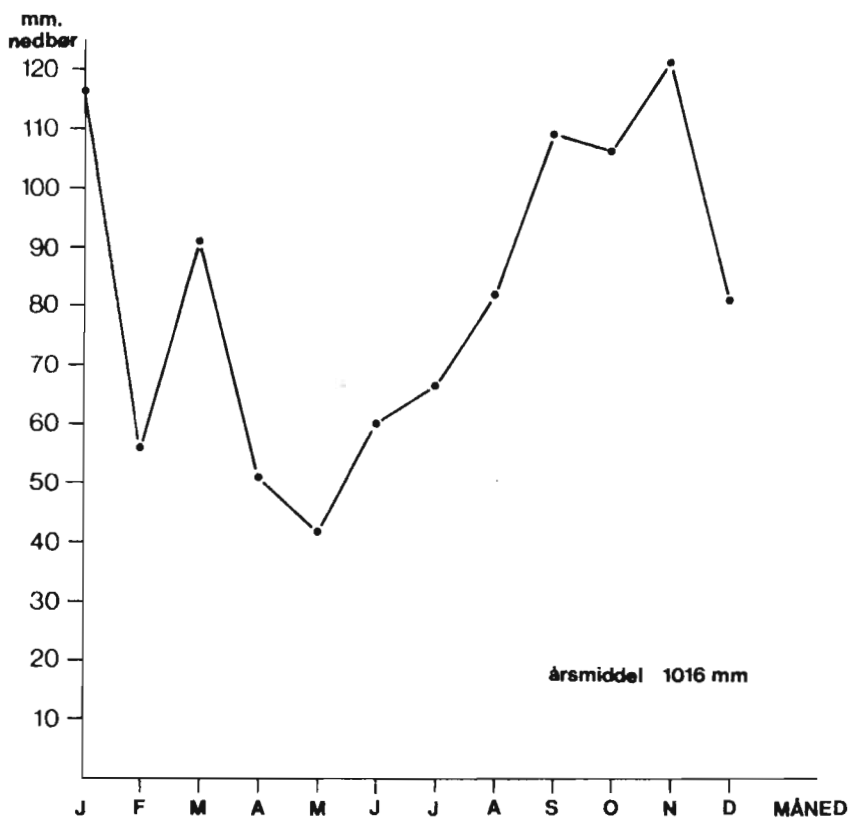
B. GEOLOGI

Hovedtrekkene i Leksviks berggrunnsgeologi fremgår av NGU's berggrunnskart, kartblad "Trondheim" (Wolff, F. Chr. 1976). Det er 3-4 hovedtyper av bergarter som dominerer i kommunen. Den vanligste bergarten er biotittskifer som bl.a. dominerer størstedelen av de nordligste deler av kommunen. Fra Storvatnets nordre del og nordøstover er berggrunnen dominert av grønnstein, grønnskifer samt grågrønn fyllitt og gråvakke. De bergartene som er nevnt er relativt lett forvitrelige og lite sure, og de gir stort sett et gunstig jordsmonn for plantelivet. Det samme gjelder et belte med hornblendebiotittskifer som går fra Vanvikan og opp til Storvatnet. Mellom Aksnes og Gjøråsvik og opp til Storvatnet er berggrunnen dominert av sure og sent forvitrelige bergarter som øyegneis, metaarkose og kvartsgneis.

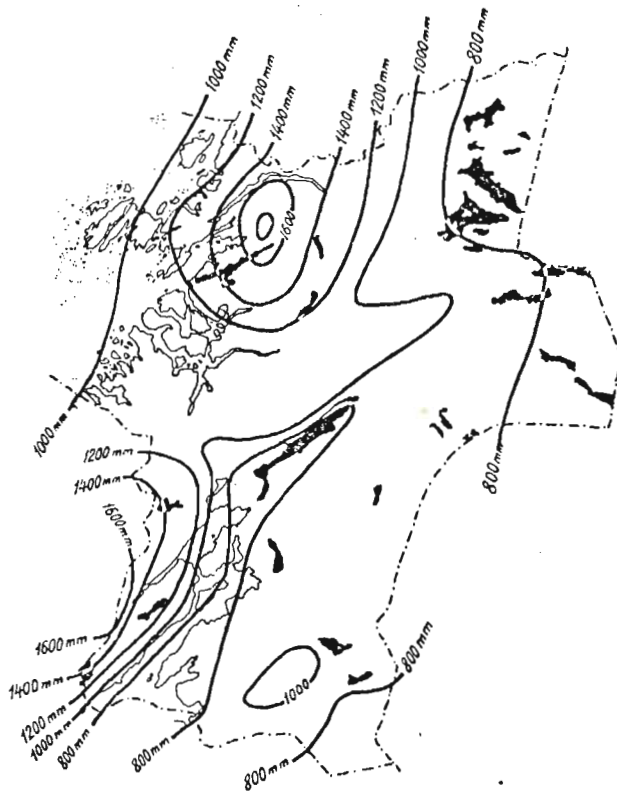
C. KLIMA

Den eneste meteorologiske stasjon i Leksvik er en nedbørsstasjon på Myran som ligger 152 m o.h. og ca. 2 km nordvest for Leksvik sentrum. Årsnedbøren som middel for perioden 1901-1930 var 1.020 mm med de høyeste nedbørsmengder i januar og november, henholdsvis 118 og 121 mm (se fig. 2). Til sammenligning var årsnedbøren for Trondheim og Ytterøy i samme periode 764 og 812 mm. Det kommer dessuten betydelig større nedbørsmengder i de høytliggende, vestlige deler av kommunen enn i traktene ved fjorden. Figur 3 antyder en nedbørgradient SØ-NV fra vel 900 mm til omkring 1.500 mm.

Ut fra temperaturdata for de nærmeste stasjonene, Trondheim og Ytterøy, kan en anta at låglandet ved fjorden i Leksvik har en årsmiddeltemperatur på omkring 5°, et januarmiddel rundt -2° og et julimiddel på ca. 14,5^o.

Figur 2. Månedsmidler (1901-1930) for nedbør på Myran i Leksvik.

Figur 3. Nedbørfordeling i Nord-Trøndelag (etter Strand 1976).

I større sammenheng kan vi si at Leksvik har et kystpreget stor klima med forholdsvis høy årsnedbør, nokså milde vintre og en relativt kjølig sommer.

De høye nedbørstall for store deler av kommunen gjør at Leksvik har et mer utpreget oseanisk klima enn de fleste kommuner omkring de midtre og indre deler av Trondheimsfjorden. På grunn av eksposisjonen har mange fjordnære deler av kommunen et relativt varmt lokalklima sommers tid. På samme tid fører de store nedbørsmengder om vinteren til at plantene mange steder unngår streng vinterfrost. Dette er nok med på å forklare forekomsten av både varmekjære og kuldeømfintlige kystplanter i Leksvik.

IV. FLORAEN

Til nå er det kjent 475 arter av høyere planter i Leksvik (se flora-listen bak). De fleste av disse kan leve under nokså forskjellige forhold og er derfor vanlige over det meste av landet. Slike arter kaller vi ubikvister. En del arter har imidlertid begrenset utbredelse i Norge og i større sammenheng, og nedenfor skal jeg gå gjennom de viktigste plantegeografiske grupper som er representert i Leksvik.

A. KYSTARTER (OSEANISKE ARTER)

Dette er arter som er mer eller mindre sterkt bundet til kysten i Norge. Årsaker til dette kan være at plantene stiller visse krav til fuktighet og/eller at de er ømfintlige overfor sterk vinterkulde. En god del arter med kystbundet utbredelse viser også tydelig nordgrense i sin utbredelse. Dette tyder på at de samtidig stiller krav til høye sommertemperaturer.

Kystplantene er ingen enhetlig gruppe med hensyn til utbredelsesmønster. Her er samlet alt fra arter som bare finnes i de ytre kyststrøk til arter med en meget svak preferanse for kystlokaliteter. Samtidig kan nord-sør-utbredelsen variere meget sterkt. Kystplantene deles derfor konvensjonelt inn i flere grupper.

I Leksvik har vi noen arter som er forholdsvis sterkt kystbundet og som tilhører en gruppe som kalles det euoseaniske floraelement. Dette er arter som i Norge er utbredt langs kysten fra vestsiden av Oslofjorden og til Trøndelag/

Nordland. Elementet holder seg stort sett innenfor -1° - -2° -isotermeren for januar, og nordgrensene for artene er sannsynligvis betinget av sommer-temperaturen. Enkelte av disse artene smyger seg et stykke innover vestsiden av Trondheimsfjorden og finnes på sommervarme lokaliteter, bl.a. i Leksvik. Dette gjelder *fagerperikum* (Hindrem), *kystbergknapp* (Vanvikan, Hoven), *revebjelle* (Hindrem, Hoven, Munken, Vanvikan) og *storfrytle* som er funnet på en lokalitet (sørskråningene ved Havsteinklumpen).

Et annet og nokså heterogent kystelement er langt svakere kystbundet og har en vid utbredelse i Norge, fra ca. Akershus til Troms eller sørlige deler av Finnmark. Samtidig kan artene gå et godt stykke inn i landet, bl.a. i Midt-Norge. Denne samlegruppen kalles gjerne det suboseaniske element, og heterogeniteten i elementet understrekes bl.a. av at det omfatter arter som har forskjellig østgrense i Norden. Enkelte arter stopper ved vestkysten av Sverige. På den annen side går andre nordover rundt Bottenvika og videre østover i Sovjet. Artene stiller mindre krav til milde vintre, gjennomgående også til varme somre, enn foregående element. Mange av de mest vestlige artene synes å stille krav til en jevnt høy fuktighet i vekstsesongen.

Det er mange vanlige karplanter i Leksvik som havner i det suboseaniske element slik det er avgrenset her. Det gjelder bl.a. *bjønnekam*, *blåknapp*, *blåstarr*, *grønnstarr*, *heisiv*, *klokkelyng*, *knappsisv*, *krypsiv*, *loppestarr*, *lyssiv*, *pors*, *rome*, *smalkjempe* og *smørtelg*.

B. SØRLIGE ARTER (VARMEKJÆRE ARTER)

Det vokser mange arter i Leksvik som har en sørlig hovedutbredelse i Norge og Norden. Dette er arter som åpenbart stiller krav til høye sommer-temperaturer, og det er typisk at de blir mer og mer begrenset til solvarme sørhellinger desto nærmere de kommer sin nordgrense. Artene er samtidig for det meste næringskrevende, og de er ofte knyttet til edelløvsskog og/eller sørvendte bakker og berg.

Utbredelsen av de sørlige artene viser store variasjoner og artene er derfor vanskelig å ordne i grupper. Det kan være grunnlag for å skille ut en gruppe arter som trolig også er noe ømfintlig for sterk vinterkulde. De går ikke inn i de mest vinterkalde deler av Østlandet og holder seg stort sett langs kysten oppover til Trøndelag/Nordland. Det er tallrike arter

i Leksvik som viser et slikt utbredelsesområde, bl.a. *ask*, *blankstorkenebb*, *falkbregne* (Munken, norsk nordgrense), *junkerbregne*, *knegras*, *krattlodnegras*, *laukurt*, *lundgrønaks*, *myske*, *ramsløk* (Ramslia), *raudkjeks* (Vanvikan), *sanikel*, *skogfaks*, *skogerteknopp* (Svartfjellet, norsk nordgrense), *steinstorkenebb* (Vanvikan, norsk nordgrense), *svarterteknapp*, *svartknoppurt*, *sølvasal*, *tannrot*, *villapal* og *värmarihand*. *Svartor* som er funnet ved Hjellup og Hoven kan også sies å høre til her.

I tillegg til disse finnes i kommunen en rekke mer eller mindre sørlige, varmekjære arter uten spesiell kystpreferanse. Av disse kan nevnes *alm*, *bakkeminneblom*, *bakkemynte*, *broddbergknapp* (Hoven), *enghavre*, *filtkongsllys*, *hassel*, *kantkonvall*, *kransmynte*, *kratthumleblom*, *krattslirekne*, *kung*, *lodneperikum*, *lundkarse* (Gjøråsvika), *piggstarr*, *rødhyll* (Hoven), *slyngsøtvier*, *småborre*, *svartkongsllys*, *tettstarr* (Gjøråsvika), *vanlig knoppurt* og *vårrubblom*.

C. ØSTLIGE ARTER

Det er få arter i Leksvik som har hovedutbredelsen østover i større sammenheng. *Gran* kan nevnes som et østlig treslag. Andre svakt østlige arter som er sjeldne i Leksvik er *skogjamme* (Rolisetra) og *strengstarr*.

D. NORDLIGE ARTER

De eneste arter med en nordlig utbredelse som er registrert i Leksvik er havstrandplantene *fjærestarr* og *ishavsstarr*. Disse opptrer spredt i noen av de små fragmenter av strandeng-vegetasjon som finnes i kommunen.

E. FJELLARTER

Fjellartene omfatter de arter i norsk flora som har hovedtyngden av sin utbredelse over skoggrensa. Fjellvegetasjonen i Leksvik er lite variert, og utvalget av fjellarter er også sparsomt. For det meste dreier det seg om nøysomme arter, typisk for sure, lågproduktive rabbe- og snøleiesamfunn. Av mer kravfulle fjellarter kan nevnes *blåsprett*, *fjellarve*, *fjellfiol*, *fjell-lodnebregne* (Bjørrgan), *fjellmarinøkkel* (Hønnåsetra), *fjellrapp*, *fjelltistel*, *gul-sildre* og *svarttopp*. Disse og andre fjellarter kan dels også finnes på myrer, tørre berg og langs elvekanter under skoggrensa.

V. VEGETASJON

A. HAVSTRAND

Den høyere vegetasjonen på havstrand finnes først og fremst like over og under flomålet og består vesentlig av salttålede og saltkrevende arter. Leksviks strandlinje er ca. 4 mil lang. Strandtypene som dominerer klart er klippestrand og stein/grusstrand. Større, flate partier med sedimentstrand og strandeng-vegetasjon finnes praktisk talt ikke.

Vegetasjonen på klippestrand (svaberg) er ganske variert. Like over flomålet er salt- og bølgevirkingen sterk, og her finner vi som regel en sparsom vegetasjon knyttet til sprekker i berget. *Fjæresaltgras* og *rødsvingel* er de vanligste artene i dette miljøet. Lengre opp varierer vegetasjonen alt etter om bergarten er kalkfattig eller kalkrik. På gneisbergene mellom Aksnes og Gjøråsvika dominerer ofte lyngplanter som *krækling* og *røsslyng*, og vegetasjonen er generelt artsfattig. De mer kalkholdige strandbergene på de øvrige deler av strandlinjen har et større innslag av gras og urter og er mer artsrike. Av vanlige arter på kalkrik strandberg kan nevnes *gjeldkarve*, *gulmaure*, *knegras*, *markjordbær*, *rundskolm*, *smalkjempe*, *småsmelle*, *villin* og *villøk*.

Ellers er det en rekke arter og samfunn som er vanlige på de fleste strandbergene, fattige såvel som rike. Dette gjelder bl.a. tørkepregede samfunn dominert av arter som *bitterbergknapp*, *kattefot* og *småbergknapp* samt noen mer fuktige samfunn dominert av bl.a. *krypkvein*, *rødsvingel*, *strandkjempe* og *tiriltunge*.

Stein/grusstrendene har oftest en spredt, høyere vegetasjon med vanlige arter som *fjæresaulauk*, *saltsiv*, *skjørbuksurt*, *strandkjempe*, *strandkryp* og *strandstjerne*. Hist og her finnes mer sammenhengende flekker med strandeng-vegetasjon dominert av *rødsvingel* og *saltsiv*.

Like over flomålet finner vi mange steder en driftvollzone med bl.a. en del nitrogenelskende arter som vokser i råtnende tang. De viktigste arter her er *gåsemure*, *hestehavre*, *klengemure*, *strandreddik*, *strandrug* og *tangmelde*.

B. ENGBAKKER OG UR/RASMARK

Flere steder langs fjorden i Leksvik finner vi engbakker med artsrik og tørketålede vegetasjon. Dels ligger disse engbakkene på grunnlendt mark innenfor strandbergene, dels ligger de inntil kulturmark og edelløvsskog og er oftest betinget av kulturpåvirkning i form av slått og beite. Viktige lokaliteter

for rik engvegetasjon er bl.a. Vanvikan, Gjøråsvik, Sve, Hoven, Tømmerdalen, Hjellup, Steinvika og Kammet.

Dominerende arter i engvegetasjon er ofte *engkvein*, *gjeldkarve*, *gulaks*, *gulmaure*, *prestekrage*, *rødknapp* og *smalkjempe*. Mer spesielt kan vi også treffe på arter som bl.a. *bakkeminneblom*, *enghavre*, *marianøkleblom*, *svartknoppurt* og *vanlig knoppurt*. Av og til finner vi et åpent buskas av bl.a. *hassel* og *nype*.

Ur og rasmark finnes også flere steder i skråningene mot fjorden, bl.a. ved Hoven ("Rodde") og ved Svartfjellet. Dette er gjerne sørvendte, solvarme lokaliteter med blokkmark. Den spredte vegetasjonen består oftest av tørketålende, varme- og næringskrevende arter. I den utstrekning det finnes et tresjikt består dette oftest av spredt, småvokst *alm*, *furu* eller *hassel*. Av artsutvalget i disse rasmerkene kan nevnes *bakkemynte*, *broddbergknapp*, *kransmynte*, *piggstarr*, *rødflangre*, *skogskolm* og *svarterteknapp* samt busker av *krossved*, *sølvasal* og *trollhegg*.

C. SKOG

Omlag halvparten av kommunens areal er dekt med skog (ca. 219 km²). Skoggrensa varierer mellom 300 og 450 m o.h. alt etter eksposisjon, substrat og fjellenes høyde. De fleste steder ligger den på ca. 400 m o.h. Det viktigste skogtreet er *gran*. I tillegg forekommer en del *furuskog*. Av løvtrærne er *gråor*, *alm* og *hassel* skogdannende, dels også *bjørk* og de varmekjære artene *ask* og *svartor*. Ellers er løvtrær som *hegg*, *osp*, *rogn* og *selje* vanlig i mange skogstyper.

Nedenfor har jeg forsøkt å klassifisere skogvegetasjonen i Leksvik i ulike vegetasjonstyper, vesentlig basert på forekomsten av dominerende og karakteristiske arter. Oppdelingen samsvarer stort sett med den som brukes i vegetasjonskartlegging med Botanisk avdeling, DKNVS, Museet. Under hver type er de viktigste arter og miljøforhold omtalt.

Løvskogene

Alm-hassel-skog

Dette er en edelløvskogstype som er knyttet til lokaliteter med næringsrik jord og et gunstig lokalklima. Det er mange voksesteder for varmekjær

alm-hassel-skog i Leksvik, først og fremst langs sørskråningene mot Trondheimsfjorden, men også i sørvendte lier lengre vest. Ved siden av *alm* og *hasse* kan en rekke andre løvtrær inngå. Undervegetasjonen varierer mye etter bl.a. vanntilførsel, substrat og kulturpåvirkning, men det er typisk at en rekke varmekjære urter og gras inngår. Dette gjelder bl.a. de fleste sørlige artene som er nevnt i floraavsnittet foran. Ingen annen skogtype i kommunen har større artsrikdom enn denne.

Svartor-skog

Skogbestand med det sørlige treslaget *svartor* er meget sjelden i Trøndelag. Vanligvis finner vi denne typen som sumpskog, men i Leksvik opptrer det eneste bestandet som relativt tørr strandskog (se lok. 18). Tresjiktet med svartor er godt utviklet, men feltsjiktet er lite spennende.

Aske-skog

Det er flere askeforekomster i Leksvik, men det er bare på Hindrem og tildels ved Hjellup at treslaget kan sies å være bestanddannende (se lok. 13, 17 og 32).

Gråor-heggeskog

Ved siden av alm-hassel-skogene er dette den vanligste løvskogstypen i Leksvik. Dels finner vi den som flompåvirket skog ved elver og vann, dels opptrer den i bratte raviner og dalsider med næringsrik, leirholdig jord der substratet er for ustabil for gran og der lokalklimaet ikke er gunstig nok for edelløvskog. Dette er oftest frodige, høgproduktive skoger som domineres av rasktvoksende *gråor*. Dessuten inngår ofte en god del *hegg*, på tørrere steder også *bjørk* og *selje*. Dominerende arter i feltsjiktet er bl.a. *bringebær*, *enghumleblom*, *hundekveke*, *mjødurt*, *stornesle*, *turt*, *tyrihjel* og *storbregner* som *skogburkne* og *strutseving*. Ved beitepåvirkning får vi ofte dominans av *engsoleie* og *sølvbunke*.

Bjørkeskoger

Bjørk inngår som et vanlig treslag i en rekke løv- og barskogstyper i Leksvik, men skogsamfunn av noen størrelse med bjørk som dominerende treslag

forekommer sjelden. Det eneste velutviklede bestand jeg her registrert er en fjellbjørkeskog ved Kvernbolet (lok. 26). Feltsjiktet i denne skogen er variert, dels dominert av *blåbær*, dels av gras-arter og stedvis av høgstauder.

Barskogene

Myrfuruskog

Dette er en glissen furuskogstype med låg produktivitet som opptrer på dyp, næringsfattig torv, gjerne i kanten av nedbørsmyrer. Typen kan også finnes i hellende terreng med tynnere torvlag. Feltsjiktet domineres av lyngarter som *blokkebær*, *krekling* og *røsslyng*. Typen ligner lyngrik furuskog, men skiller seg fra denne ved at det bl.a. inngår myrplanter som *molte* og *torvull*. Nøysomme torvmose-arter dominerer ofte i bunnsjiktet.

Lyngrik furuskog

Dette er også en åpen furuskogstype, oftest med låg til middels bonitet. Denne skogtypen opptrer på grunnlendte knauser, tørre og magre sedimenter og morener. Jordsmonnet er oftest podsol med en næringsfattig råhumus. Artsutvalget er lite. I tre- og busksjikt kan det inngå noe *bjørk*, *einer* og *gran*. Feltsjiktet domineres av *blokkebær*, *krekling*, *røsslyng* og *tyttebær*. Av og til opptrer *bjønnkam*, *skrubber* og *blåtopp*, noe som er typisk for kyststrøk. I bunnsjiktet dominerer moser som *etasjemose* og *furumose*, ofte også *gråmose* på spesielt grunnlendt mark.

Blåbær-småbregne-granskog

Dette er en meget vanlig granskogstype med middels bonitet som vanligvis finnes på relativt næringsfattig morene og sediment med middels vannforsyning. Jordsmonnet er typisk utviklet som podsol. Ved siden av *gran* kan det inngå noe *bjørk*, *furu* og *rogn* i tresjiktet. I feltsjiktet domineres ofte *blåbær* og *smyle*, og i tillegg er bl.a. følgende arter vanlige: *bjønnkam*, *hårfrytle*, *maiblom*, *skogstjerne* og *skrubber*. På litt mer næringsrik jord kan småbregnene *fugletelg* og *hengeving* dominere, og flekkvis kan det inngå storbregner som *sauetelg* og *skogburkne*. De vanligste moseartene er *etasjemose*, *furumose*, *fjærmose* og *kråkefotmose*.

Storbregne-granskog

Storbregne-granskog finnes på fuktigere og noe mer næringsrik mark enn blåbær-småbregne-typen, ofte på skyggefulle lokaliteter der det ligger et dypt og langvarig snødekk. Artsutvalget ligner småbregneskogens, men større bregner som *ormetelg*, *skogburkne* og *smørtelg* dominerer. Her finnes også flere fuktighetskrevende moser, bl.a. *fagermoser*.

Lågurt-granskog

Denne typen finnes på god jord med svak til middels vannforsyning, ofte i høytliggende, solvarme lier. Typen har oftest brunjordsprofil. I tillegg til *gran* kan en rekke andre treslag inngå. Feltsjiktet er artsrikt. En del lyngarter kan inngå, men oftest dominerer kravfulle arter som *bleikstarr*, *gulaks*, *hengeaks*, *legeveronika*, *markjordbær*, *skogfiol*, *skogstorkenebb* og *tågebær*. Fuktarter gjør lite av seg.

Høgstaude-granskog

Dette er en høgproduktiv skogstype som finnes på dyp, næringsrik brunjord med god vanntilgang. Ved siden av *gran* forekommer ofte noe *bjørk*, *gråor*, *hegg*, *selje* i tresjiktet. Artsutvalget er stort og ligner dels det i lågurttypen, men feltsjiktet domineres av storvokste, produktive arter som bl.a. *hundekveke*, *kvitbladtistel*, *myskegras*, *skogvikke*, *storklokke*, *strandør*, *turt* og *tyrihjelm* samt ulike storbregner. Det finnes mange fint utformede høgstaudeskoger i Leksvik.

Blåbær-fuktgranskog

Denne typen vokser på fattig til middels jord med dårlig drenering og ofte høgt grunnvann. *Furu* og *bjørk* inngår ofte. Typen ligner blåbær-småbregneskog, men det inngår fuktarter som bl.a. *molte* og *skogsnelle*. Torvmoser og husmoser dominerer i bunnsjiktet. Slike samfunn finnes ofte i kanten av fattigmyrer.

Rik fuktgranskog

Dette er en skogstype som opptrer på næringsrik jord med dårlig drenering (sumpjord). Vanlige treslag i tillegg til *gran* er *bjørk*, *gråor*, *hegg* og *selje*. Også mange vierarter kan inngå. Feltsjiktet er artsrikt med mange næringskrevende fuktarter, bl.a. *bekkeblom*, *mjødurt* og *sumphaukeskjegg*. Fagermoser er hyppige i bunnsjiktet. Typen er ikke så vanlig i Leksvik.

D. FERSKVANN

Planteriket i ferskvann bestemmes bl.a. av vannets næringsinnhold, bunnforhold, dybdeforhold, eksponisjon og om vannet er rennende eller stillestående.

De aller fleste elver og vatn i Leksvik er næringsfattige (oligotrofe). På grunt og stille vann med humusbunn finner vi gjerne et belte av nøysomme sumparter nær land. Vanlige arter er *bukkeblad*, *elvesnelle*, *flaskestarr* og *trådstarr*. Utenfor dette beltet opptrer oftest bestand av lite krevende flytebladsplanter. De vanligste er *flotgras*, *kantnøkkerose* og *vanlig tjønnaks*. Den gule *soleienøkkerosen* finnes også i mange vatn. Under vann kan vi finne ulike kort- og langskuddsplanter, bl.a. *botnegras*, *brasmegras*, *krypsiv*, *småpiggeknope* og *tusenblad*.

Ordentlig næringsrike (eutrofe) vatn har jeg ikke registrert i Leksvik, men der berggrunnen er kalkrik og det er tilsig av næring fra dyrket mark, kan det opptre en noe mer kravfull og produktiv vann- og sumpevegetasjon. Her inngår bl.a. arter som *gulldusk*, *mannasøtgras*, *skjoldbærer*, *strandør*, *tåkrør*, *tjønnaks* og *åkermynte*. Ellers må det påpekes at vannvegetasjonen i kommunen er mangelfullt undersøkt.

E. MYR

Myrvegetasjon og myrtyper kan grupperes etter ulike kriterier. Jeg bruker nedenfor en inndeling som går på hvor torva og myrplantene får mineralnæringen fra og hvor stor denne tilførselen er. Forskjeller i tilførselen av næring gir som rimelig er, tydelige forskjeller i plantedekket, og inndelingen er basert på kunnskap om myrplantenes næringskrav.

Nedbørsmyr (ombrotrof myr)

Dette er myrer eller myrpartier som ligger slik at de får vann og mineralnæring bare fra nedbøren. Nedbørsvatnet er så næringsfattig at bare et 20-tall høyere planter klarer seg på nedbørsmyrene, og vegetasjonen er svært lågproduktiv. I Leksvik kan vi finne vidstrakte partier med nedbørsmyr som kan være omgitt av smale partier med rikere myrvegetasjon der jordvatnet dreneres bort uten å komme i kontakt med nedbørsmyras vegetasjon.

På nedbørsmyrene har vi tuer dominert av lyngarter som *røsslyng*, *klokke-lyng* (kystplante) og *krekling* samt *gråmose* og ulike *torvmoser*. En del reinlav kan også inngå. På mattene mellom tuene dominerer bl.a. *bjønnskjegg*, *molte*, *rome* (kystplante), *rundsoldogg* og *sveltstarr* samt flere *torvmosearter*. I de våteste partiene der grunnvannet står i dagen finnes ofte bl.a. *dystarr* og *sivblom*.

En del *furu* og småplanter av *bjørk* og *gran* kan ofte inngå på nedbørsmyrene.

Fattigmyr (fattig jordvannsmyr)

Myrer eller myrpartier som i tillegg til nedbørsvatn også får tilsig av vann som har vært i kontakt med mineraljord kaller vi jordvannsmyrer (minerotrofe myrer). De mest næringsfattige jordvannsmyrene får sigevann fra kalkfattig berg og mineraljord, og vi finner her mange av de samme artene som på nedbørsmyr. Men i tillegg kommer noen arter som, selv om de er nøysomme, må ha noe mer næring enn nedbøren gir ("jordvannsindikatorer"). Vanlige slike arter i Leksvik er: *blåtopp*, *bukkeblad*, *duskull*, *elvesnelle*, *flaskestarr*, *slåttestarr* og *trådstarr*. Fattigmyrene har ofte tuepartier med nedbørsmyrvegetasjon.

Intermediærmyr

Dette er jordvannsmyrer med en noe bedre næringstilførsel enn fattigmyrene. Her kommer flere midgels kravfulle indikatorarter inn, bl.a. *blåknapp*, *dvergjamne*, *myrfiol*, *myrhatt*, *myrsnelle*, *myrmaure*, *sveltull*, *tvebustarr* og vanlig *myrklegg*.

Rikmyr (rik og ekstremrik myr)

Dette er gjerne bakkemyrer som får tilførsel av særlig næringsrikt sigevann. I Leksvik kan vi ofte finne partier med rikmyr ved foten av lier med rik skogvegetasjon. Mange av de nøysomme artene fra de fattigste myrtypene blir utkonkurrert her. Istedet får vi inn en artsrik vegetasjon med en rekke kalkkrevende arter bl.a. *blåsprett*, *breiull*, *fjelltistel*, *gulstarr*, *jåblom*, *klubbstarr*, *loppestarr* og *svarttopp* samt mosene *brun klomose*, *makknose* og *stjernemose*. *Engstarr* er også registrert et par steder i kommunen.

I kommunen er det også registrert enkelte partier med ekstremrik myr, bl.a. med indikatorer som *hårstarr* og *stortveblad*.

F. FJELL OG HEI

Skoggrensa i Leksvik dannes de fleste steder av *gran*, men fjellskogen har også innslag av *furu* og *bjørk*. Det er betydelige arealer med snaufjell i kommunen, men høge fjell over 600 m finnes ikke. Dette er antagelig grunnen til at fjellfloraen er sparsom og at en rekke ellers vanlige typer fjellplantesamfunn ikke ble registrert.

Plantedekket i fjellet kan variere sterkt over korte avstander. En viktig faktor som bestemmer vegetasjonens sammensetning er snøfordelingen. På vindblåste rabber uten snødekke om vinteren får vi en vegetasjon med ekstra hardføre planter. Der snøen ligger dyp og lenge vokser spesielle snøleieplanter som er godt beskyttet mot vær og vind om vinteren, men som til gjengjeld får en svært kort vekstsesong p.p.a. sen utsmelting. Lesidene mellom de ekstreme rabbene og snøleiene har også sin særegne vegetasjon. Her er det moderate forhold med rimelig god snøbeskyttelse og en vekstsesong som ikke blir alvorlig forkortet. Ved siden av snødekket er det jordas næringsinnhold som har mest å si for fordelingen av arter og samfunn i fjellet.

I Leksvik er det arter og samfunn knyttet til sur næringsfattig jord som dominerer fjellvegetasjonen. Enkelte næringskrevende arter er registrert men aldri i så store mengder at de setter sitt preg på vegetasjonen. På de vindblåste rabbene opptrer greplyng-rabbesiv-hei dominert av lyngarter og tørketålende gras og halvgras samt lavarter. I den øvre del av lesidene finner vi en del steder einer-dvergbjørk-hei. Ellers er lesidene med moderat snødekke ofte okkupert av fukthei (se nedenfor). Snøleievegetasjonen domineres av fattige grasheier (finnskjegg-stivstarr-hei). I de fjelltraktene jeg besøkte var det bare små partier med ekstremt sentutsmeltende snøleievegetasjon.

Her inngår arter som bl.a. *dverggråurt*, *musøre* og *snøleiemose*.

I fjellområdene i Leksvik finner vi ellers store partier med fukthei i ulike utforminger. Det er for så vidt et vanlig trekk i kyststrøk (jfr. bl.a. Aune 1976). Med fukthei mener jeg fuktige treløse heier, oftest med et skrint torvlag over berggrunnen. Lignende samfunn inngår i den vegetasjon som ofte kalles "Kysthei", og fukthei kan også være vanskelig å skille fra fattige rismyrer. I låge fjellpartier kan fuktheivegetasjon også gå opp på de vindblåste rabbene. Dominerende art er som regel *røsslyng* og det er oftest et rikt innslag av *blokkebær*, *blåbær*, *blåtopp*, *molte* og *torvull* samt *gråmose* og ulike torvmoser.

G. KULTURBETINGET VEGETASJON

På sætervoller, nedlagt innmark og utmarksområder som er eller har vært sterkt beitet finner vi oftest en åpen vegetasjon med gras og urter. Det er stor variasjon i disse kulturbetingede vegetasjonstypene, men noen typiske arter er *bleikstarr*, *engkvein*, *engfrytle*, *engsoleie*, *firkantperikum*, *gulaks*, *harestarr*, *legeveronika*, *marikåpe*-arter, *matsyre* og *sølvbunke*. En del av de kulturbetingede engene ligger i solvarme bakker på kalkrik grunn ved fjorden, og har en særlig artsrik, varmekjær vegetasjon som er omtalt tidligere (pkt. VB).

Sæterdrift, utmarksbeite og markaslått har gått tilbake, og de fleste engene vil med tiden gro igjen med kratt og skog. Dertil kommer at mange slike arealer gjenplantes med gran.

VI. LOKALITETSBESKRIVELSER

A. STRAND, ENG, UR/RASMARK

1. Strandberg, Aspvik (fig. 4)

Kartblad: Rissa 1522 II

UTM: NR 60,47

Materiale

Feltundersøkelser 1980 (Toril Øiaas).

Områdebeskrivelse

Dette strandberget ligger like sør for Aspvik gård, ca. 2 km sørvest for Vanvikan sentrum. Strandberget er eksponert mot sørøst og er et av de største som er registrert i kommunen. Berggrunnen består av biotittskifer.

Flora og vegetasjon

Lokaliteten har en svært artsrik flora og variert vegetasjon. De dominerende plantesamfunn er *bergknapp*-, *kattefot*-, *krypkvein*-, *rødsvingel*- og *røsslyng*-samfunn. I tillegg kommer *lav*-samfunn og kløft-samfunn med fuktarter. På selve strandberget er det registrert i alt ca. 60 arter av høyere planter, og av de mest interessante som kan nevnes er *blåfjør*, *blåstarr*, *loppestarr*, *rundskolm* og *vanlig nattfiol*. I tillegg kan nevnes masseforekomster av *bergfrue*, en art som ellers synes å være meget sjelden på strandbergene i Leksvik.

Vurdering

Strandberget ved Aspvik er et av de største og botanisk mest varierte som er registrert i kommunen. Selv om en del av de mest sjeldne artene som er registrert på andre strandberg mangler her, så er det av stor botanisk interesse som typeområde. Lokaliteten er også lite kulturpåvirket og tråkk-slitasje ble f.eks. ikke observert.

2. Strandberg, Vanvikan (fig. 4)

Kartblad: Rissa 1522 II

UTM: NR 60,47

Materiale

Feltundersøkelser 1980 (K. Baadsvik)

Pmrådebeskrivelse

Strandberget ligger 3-400 m sør for ferjeleiet i Vanvikan. Det er et markert lite nes som grenser innover mot lauvskog/kulturmark som tidligere har vært campingplass. På begge sider av berget ligger noe hyttebebyggelse. Berggrunnen er hornblendeskifer.

Flora og vegetasjon

Dette er et strandberg med artsrik flora og en meget variert vegetasjon. I sonen nærmest flomålet er det bare sprekkevegetasjon med *fjæresaltgras* og *rødsvingel*, men lengre opp får vi en tettere gras- og urtevegetasjon. Det er en markert forskjell i flora og vegetasjon mellom bergets sør- og nord-eksponerte deler. Mot sør finner vi rikelig innslag med varmekjære arter som *gjeldkarve*, *kransmynte*, *rundskolm*, *småsmelle*, *steinstorkenebb*, og *villløk*. De mest grunnlendte partiene domineres av *bitterbergknapp*. I nordhellingen dominerer fragmenter av engvegetasjon (dels fukteng) med arter som *engkvein*, *kvitmaure*, *gulaks* og *mjødurt*. Av andre arter i området kan nevnes *brudespore* og *tårnurt*.

Enkelte partier er preget av tråkkslitasje. Her dominerer for det meste *engrapp* og *kvitkløver*.

I alt ble det registrert omkring 100 arter av høyere planter på denne lokaliteten.

Vurdering

Dette er et av de mest varierte og artsrike strandberg i kommunen. Av særlig interesse er de rike forekomstene av den sørlige og sjeldne arten

steinstorkenebb. Den har sin nordgrense i Norge i Vanvikan, og det nærmeste voksested er i Nordfjord. Arten er ellers registrert på et par strandberg like ved ferjeleiet.

3. Strandberg, Aksnes (fig. 4)

Kartblad: Leksvik 1622 III

UTM: NR 64,48-65,48

Materiale

Feltundersøkelser 1980 (Toril Øiaas).

Områdebeskrivelse

Dette er et stort strandberg som ligger ca. 4-5 km nordøst for Vanvikan. Lokaliteten er eksponert mot sør og berggrunnen består av øyegneis og kvartsgneis.

Flora og vegetasjon

Den sure og sent forvitrelige berggrunnen danner grunnlag for en lågproduktiv og artsfattig vegetasjon. Området preges av grasdominerte samfunn med bl.a. *krypkvein* og *rødsvingel* og lyngsamfunn med *krekling* og *røsslyng*. I tillegg kommer bl.a. *lav*-samfunn og *bergknapp*-samfunn. Innover land går strandbergvegetasjonen over i lyngrik furuskog. Vegetasjonen bærer preg av tråkkslitasje p.g.a. badeliv og hyttebebyggelse.

Vurdering

Området har en artsfattig vegetasjon som er typisk for strandberg på kalkfattige bergarter i Trøndelag.

4. Engbakke, Sve (fig. 5)

Kartblad: Leksvik 1622 III

UTM: NR 75,55

Materiale

Feltundersøkelser 1978 (K. Baadsvik)

Områdebeskrivelse

Området ligger ca. midtveis mellom nedre Sve og Hoven, og mellom riksveien og sjøen. Lokaliteten ligger like inntil veien og består av tørrberg/tørrenger som dels er kulturbetinget. Berggrunnen er biotittskifer.

Flora og vegetasjon

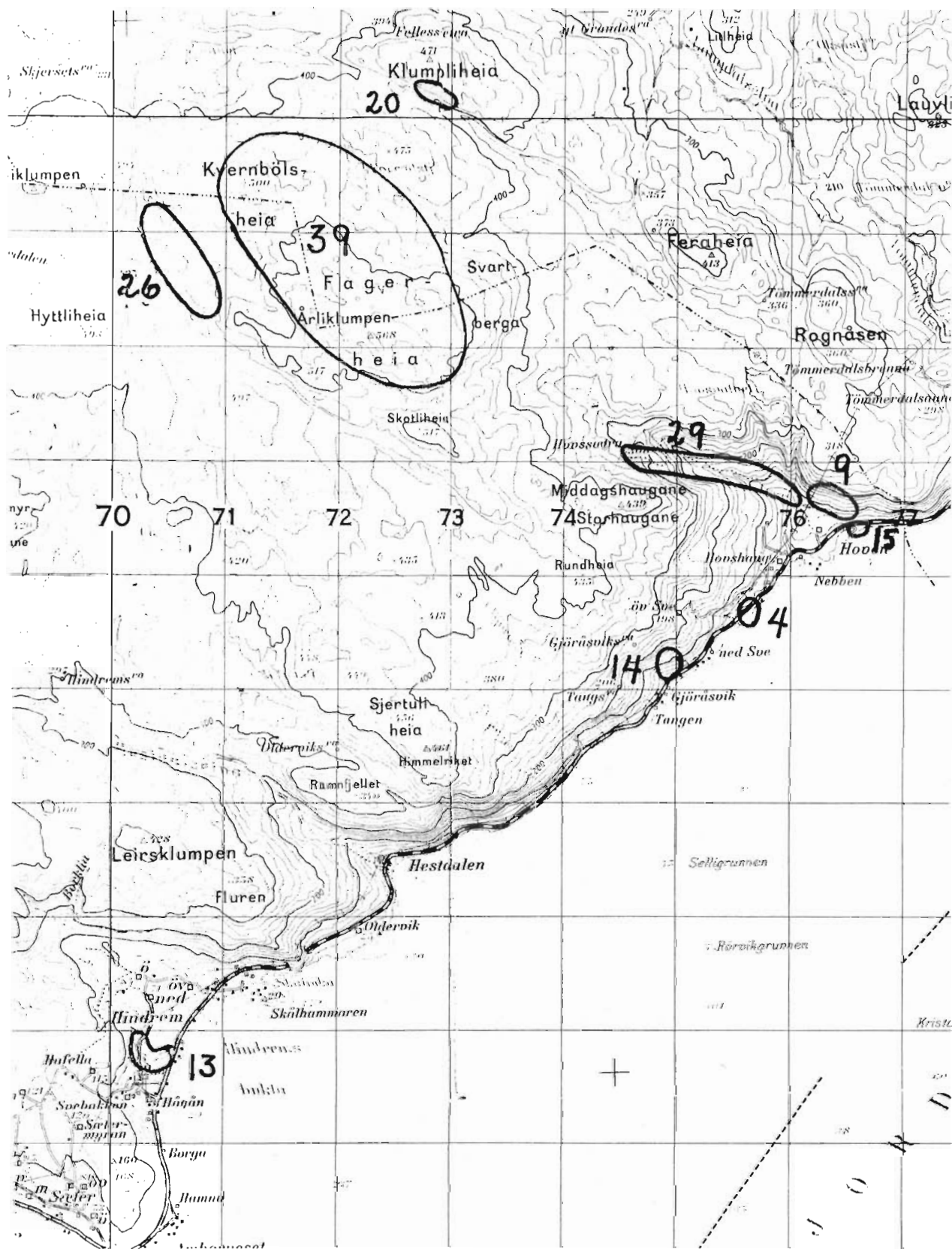
Floraen i området er artsrik. Engvegetasjonen er dominert av *engkvein* og *gulaks*, men har også rikelig innslag av bl.a. *prestekrage*, *rødknapp*, *smalkjempe* og *tveskjeggveronika*.

På de mer grunnlendte tørrberg-partiene finner vi bl.a. *bergmjølke*, *knegras*, *lifiol*, *rundskolm*, *småbergknapp*, *småsmelle*, *strandsmelle* og *vill-løk*.

I området finner vi også en god del *svarterteknapp*, en oseanisk og varmekjær art som bare er registrert på 4-5 lokaliteter i Trøndelag. Tidligere er den bl.a. funnet ved Oldervik i Leksvik.

Vurdering

Området er representativt for mange artsrike tørrenger/tørrberg langs denne delen av Trondheimsfjorden. Forekomstene med *svartknoppurt* er spesielt interessante og bør sikres mot ødeleggelse.

Figur 5. Kart som viser beliggenheten av lokalitetene 4,9,13,14,15,20,26 og 39 (utsnitt av kartblad 1622 III, gjengitt med tillatelse fra NGO).

5. Strandberg, Hjellup (fig. 6)

Kartblad: Leksvik 1622 III

UTM: NR 83,63

Materiale

Feltundersøkelser 1980 (Toril Øiaas).

Områdebeskrivelse

Strandberget ligger ca. 1 km nordøst for Hjellup, forøvrig like i nærheten av den største svartorforekomsten i kommunen (lok. 18). Området grenser innover mot beitemark. Berggrunnen består av biotittskifer.

Flora og vegetasjon

Området har en middels rik flora og vegetasjon. Dominerende plantesamfunn er *rødsvingel*-, *krypkvein*-, *rundskolm*- og *bergknapp*-samfunn. Av noe krevende arter kan nevnes *gulmaure*, *rundskolm* og *sølvmaure*. Vegetasjonen er sterkt tråkkpåvirket både p.g.a. nærliggende hyttebebyggelse og fordi lokaliteten er populær som badeplass.

Vurdering

Lokaliteten har ingen spesiell botanisk interesse.

6. Strand/eng, Steinvika (fig. 6)

Kartblad: Leksvik 1622 III

UTM: NR 84,64

Materiale

Feltundersøkelser 1979 (K. Baadsvik)

Områdebeskrivelse

Området ligger i ei vik ved fjorden nord for Leksvik sentrum og er en nedlagt plass med eng og krattskog innenfor strandsonen og utenfor granskogen.

Flora og vegetasjon

Strandvegetasjonen er dominert av de storvokste grasene *hestehavre*, *kveke* og *strandrug* innenfor en kort, grovblokkig steinstrand. En del *engstorke-nebb* finnes også i strandsonen. Innenfor ligger en øde eng dominert av *engkvein* og løvkratt/kantvegetasjon som hovedsakelig består av *gråor*, *hengebjørk* og *nype*. På tørrberg i området finnes bl.a. mye *kung*.

Vurdering

Området representerer en av flere relativt rike lokaliteter langs fjorden, men som likevel ikke har spesiell interesse med hensyn til direkte vern.

7. Strandberg, Sandvik (fig. 7)

Kartblad: Frosta 1622 II

UTM: NR 88,66

Materiale

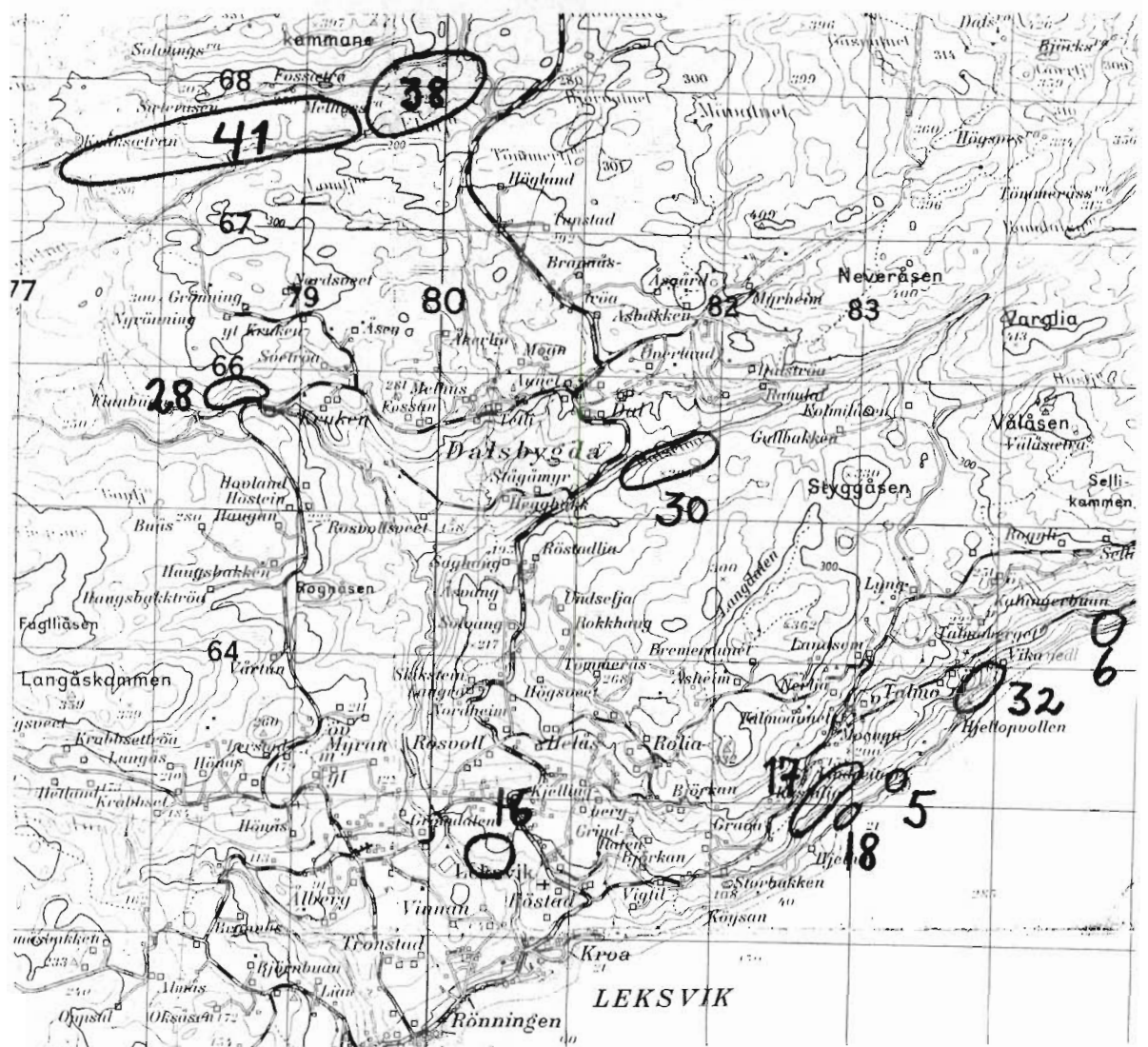
Feltundersøkelser 1979 (K. Baadsvik).

Områdebeskrivelse

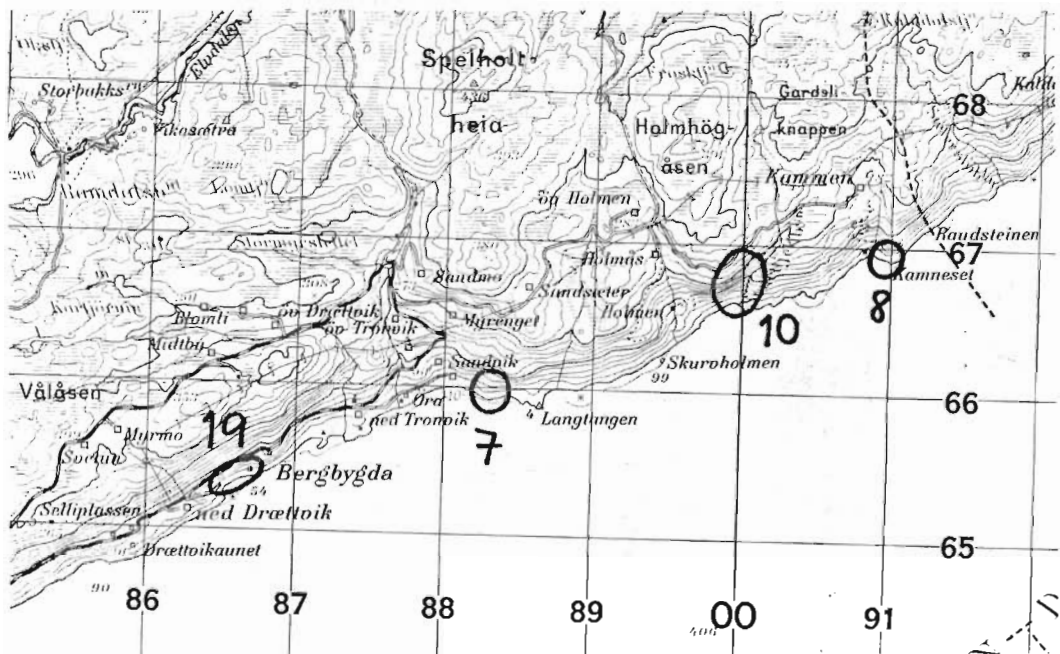
Dette er et par sørvendte strandberg som ligger nær kulturmark. Berggrunnen er biotittskifer.

Flora og vegetasjon

Strandbergvegetasjonen er variert. Vi finner partier med kraftig humusakkumulasjon dominert av *røsslyng* og grasene *knegras* og *smyle*. Videre opptrer fuktige søkk med bl.a. *blåknapp* og *kornstarr*. Den dominerende vegeta-

Figur 6. Kart som viser beliggenheten av lokalitetene 5,6,16,17,18,28,30, 32,38 og 41 (utsnitt av kartblad 1622 III, gjengitt med tillatelse fra NGO).

Figur 7. Kart som viser beliggenheten av lokalitetene 7,8,10 og 19 (utsnitt av kartblad 1622 II, gjengitt med tillatelse fra NGO).

sjon er imidlertid rik tørrbergvegetasjon med arter som *bakkemynte*, *gjeldkarve*, *kransmynte*, *olavskjegg*, *sølvmyre*, *vill-lin* og *vill-løk*. Arter som *bitterbergknapp* og *småbergknapp* er også vanlige.

Vurdering

Dette er en av de rike strandberg-lokaliteter i kommunen, men vi finner mer aktuelle områder med hensyn til verneinteresser.

8. Strandberg/eng, Kamneset (fig. 8)

Kartblad: Frosta 1622 II

UTM: PR 00,66

Materiale

Feltundersøkelser 1979 (K. Baadsvik).

Områdebeskrivelse

Dette er et område på grensen mot Mosvik med strandberg, furuskog og engbakker mellom sjøen og innenforliggende granskog. Bergarten er biotitt-skifer.

Flora og vegetasjon

De åpne strandbergene i området er sterkt dominert av *lodnebregne* og *svarthavkne*. Dessuten inngår mye *enghavre*, *kransmynte*, *legeveronika*, *sølvmyre* og *vill-lin*. Engbakkene, som dels er betinget av tidligere kulturpåvirkning, er artsrike. Dominerende arter er *fuglevikke*, *gulmaure*, *prestekrage* og *rødknapp*.

Videre finner vi en del åpne fururabber dominert av *melbær*, og i en tørr rasmark ble bl.a. *rødflangre* og *svarterteknapp* registrert.

Vurdering

Området er artsrikt og variert. Forekomsten av *svarterteknapp* er mest interessant.

9. Rasmarker, Hoven (fig. 5)

Kartblad: Leksvik 1622 III

UTM: NR 76,56

Materiale

Blyttia 37, 1979 (Bot. For. ekskursjonsberetning)

Områdebeskrivelse

Lokaliteten er de bratte, sørvendte rasmerkene like nord for Hoven gård. H o.h. er 60-150 m, og berggrunnen er lite kalkholdig biotittskifer.

Flora og vegetasjon

I rasmerkene finnes enkelte *almer* og en del *hassel*. Videre har busken *sølvasal* den ene av sine to kjente forekomster i Leksvik her. Av andre arter kan nevnes *bakkemynte*, *blåstarr*, *blåveis*, *kransmynte*, *krossved*, *loppestarr*, *raudflangre*, *storblåfjør*, *trollhegg* og *vårmarihand*.

Vurdering

Floraen i området er artsrik uten å være av spesiell verneinteresse. Mest interessant er forekomsten av *sølvasal*.

10. Berg/rasmark, Svartfjellet (fig. 7)

Kartblad: Frosta 1622 II

UTM: NR 89,66

Materiale

Blyttia 4, 1946 (Bot. For. ekskursjonsberetning).

Feltundersøkelser 1979 (K. Baadsvik).

Områdebeskrivelse

Innenfor en kort steinfjære finner vi en smal sone med granskog som innenfor avløses av furuskog på grov blokkmark. Deretter får vi en bratt skråning med rasmark opp mot bergrota som ligger 60-70 m o.h. På bergknausene ovenfor dominerer furuskog. Terrenget er mildt sagt uveisomt. Bergarten er biotittskifer.

Flora og vegetasjon

Barskogen i nedre del har lågurtkarakter, og enkelte partier kan sies å være kalkfuruskog. Av viktige arter i feltsjiktet kan nevnes *hengeaks*, *markjordbær* og *tågebær*. Dessuten finnes *rødflangre* flere steder.

Opp gjennom rasmarka finnes litt *alm* og *hassel*, og et sammenhengende, men artsrikt feltsjikt med bl.a. arter som *hundekveke*, *kransmynte*, *krattfiol*, *kratthumleblom*, *piggstarr* og *tårmurt*. Videre finnes mye *bergfrue* og tørrbergarter som *broddbergknapp*, *olavsskjegg*, *småbergknapp* og *svartburkne*. Noe fuktigere står bl.a. *brunurt* og *trollurt*.

På berghyllene ovenfor rasmarka ble det funnet flere eksemplarer av *skogskolm* og *svarterteknapp*. Begge disse varmekjære artene er meget sjeldne i Trøndelag, og for *skogskolm* er det ny nordgrense i Norge og andre funn på Fosen. Nærmeste voksested er Sundalsfjorden i Åsen, og utenom Leksvik er arten i Trøndelag bare funnet noen få steder innerst i Åsenfjorden.

I Botanisk Forenings ekskursjonsberetning for 1944 (Blyttia 4, 1946) omtales en lokalitet som må ligge i samme området. "Litt sør for Kammen" ble det funnet bl.a. *laukurt*, *rødhyll*, *tårmurt*, *blankstorkenebb*, *vill-løk*, *myske* og *alm*.

Vurdering

Dette er et floristisk meget rikt og interessant område. Det vanskelige terrenget gjorde at store deler av området ikke er undersøkt, og det kan ennå være mange uoppdagede godbiter i floraen her. Alt i alt må det sies å være et område med verneinteresse.

B. EDELLØVSKOG

11. Almeli, Vanvikan (fig. 4)

Kartblad: Leksvik 1622 III

UTM: NR 61,48

Materiale

Blyttia 11, 1953 (Bot. For. ekskursjonsberetning)

Blyttia 17, 1958 (" " ")

Blyttia 36, 1978 (" " ")

Holten, J.I. 1978 (edelløvs-kogsinventering)

Feltundersøkelser 1979 (K. Baadsvik)

Områdebeskrivelse

Området omfatter liene ovenfor veien fra Vanvikan sentrum og østover til like forbi industrianlegget ved sjøen. En del av almeli-vegetasjonen finnes også på oversiden og vest for gårdsveien til Bjørgan. Storparten av området er eksponert mot sør og ligger 30-250 m o.h. Berggrunnen er biotittskifer og hornblendeskifer.

Flora og vegetasjon

Den mest interessante delen av området ligger ovenfor riksveien øst for tettbebyggelsen og til like forbi en markert bekkekløft. Vegetasjonen er meget variert. Vi finner mindre partier med ren *almeskog*, men oftest opptrer *alm* i blanding med andre treslag som *gran*, *gråor*, *hegg*, *osp* (storkvost) og *selje*. Feltsjiktet i edelløvs-kogen er mange steder preget av store mengder *lundgrønaks*, dels også *skogstarr*. Begge disse arter synes å tåle det moderate sauebeite som fortsatt pågår i området (jfr. Holten 1978). Ellers finner vi rikelig med nærings- og varmekjære urter og gras, f.eks. *blåveis*, *junkerbregne*, *kranskonvall*, *krattfiol*, *kratthumleblom*, *myske*, *tannrot* og *vårerteknapp*. Vi finner også flere orkideer: *Breiflangre*, *raudflangre*, *skogmarihand*, *stortveblad* og *vårmariland*. Enkelte deler av almeskogen er sterkt beitepåvirket og dominert av *sølvbunke*.

Deler av lia har granskog av lågurtkarakter. Spesielt kan nevnes "kalkgranskog" med arter som *blåveis*, *furuvintergrønn* og *raudflangre* i feltsjiktet og ofte med *hassel* i et busksjikt.

Det finnes også en del grunnlendte partier med rik tørrbakkevegetasjon, bl.a. med arter som *blåfjør*, *blåstarr*, *marianøkleblom* og *vill-lin*. Videre inngår en del rike, fuktige sig, bl.a. med en rekke krevende starr-arter som *blåstarr*, *engstarr*, *gulstarr*, *hårstarr*, *kornstarr* og *loppestarr*.

Floraen på og innunder bergene i øvre del av lia er også interessant, med en rekke næringskrevende arter. Vi kan nevne *blåveis*, *fjellodnebregne*, *grønnburkne*, *kantkonvall*, *svartburkne*, *svarterteknapp* og *taggbregne*.

Det er videre funnet en rekke regionalt sjeldne varmekjære arter i denne lia, bl.a. *blankstorkenebb*, *krattlodnegras*, *raudkjeks* og *skogfaks*. I tillegg kan nevnes at kystplanten *storfrytle* er funnet i en furuskog på knausene like øst for bekken. Floraens oseaniske preg gir seg også utslag på kryptogamene. Blant annet ble de sjeldne oseaniske mosene *krusfeldmose* og *revmose* funnet på et skyggefullt berg høyt oppe i lia (Holten 1978).

Vurdering

Denne lia har en enestående artsrik flora med en rekke arter som ellers er sjeldne i landsdelen. Vegetasjonen er også svært variert, bl.a. med ulike varmekjære edelløvsskog-samfunn, kalkrike barskog-samfunn, kant-samfunn og tørrberg/tørrenger. Når det gjelder artsrikdom er dette antagelig den beste almeli i Leksvik og samtidig en av de som rangerer høyest i Trøndelag. Ved en fredning av lia bør en fortsatt kunne tillate moderat sauebeite, men videre granplantning må stanses (jfr. Holten 1978).

12. Edelløvsskog, Munken (fig. 4)

Kartblad: Leksvik 1622 III

UTM: NR 65,49

Materiale

Blyttia 18, 1960 (Bot. For. ekskursjonsberetning).

Holten, J.I. 1978 (edelløvskogsinventering).

Områdebeskrivelse

Dette er en edelløvkogslokalitet med et areal på ca. 20 da som ligger i Munkens sørhelling. H o.h. er 90-180 m og berggrunnen består av metaarkose og kvartsgneis.

Flora og vegetasjon

Denne alm-hassel-lia har en meget rik flora. Mest interessant er funn av arten *falkbregne* som her har sin nordligst kjente forekomst i Norge. Nærmeste registrerte voksested er Volda. Av artsutvalget forøvrig kan nevnes *blåveis*, *fingerstarr*, *krattfiol*, *lundgrønnaks*, *myske*, *skogfaks*, *skogsvinerot*, *trollbær* og *våreerteknapp*. *Revebjelle* er også registrert i området.

Vurdering

Området har stor floristisk og plantegeografisk interesse, sit. Holten (1978).

13. Askeforekomst, Hindrem (fig. 5)

Kartblad: Leksvik 1622 III

UTM: NR 70,52

Materiale

Blyttia 36, 1978 (Bot. For. ekskursjonsberetning).

Holten, J.I. 1978 (edelløvkogsinventering).

Mørkved, K.I. 1951.

Områdebeskrivelse ,

De største askeforekomstene ligger ved vestre Hindrem/Hindremselva. En mindre forekomst finnes ved Hindrem østre.

Flora og vegetasjon

Askeforekomsten ved Hindremselva består til dels av store og flotte trær og er kjent som den største askeforekomsten i Nord-Trøndelag. Terrenget og feltsjiktet er sterkt kulturpåvirket og har en triviell flora. Erik Hagen nevner i en reiserapport fra 1974 noen eksemplarer av *revebjelle*, men arten er ikke påvist senere.

Vurdering

Det er av stor botanisk interesse å få sikret et større askebestand i Trøndelag, og lokaliteten i Hindrem peker seg antagelig ut som den mest verdifulle av de som er registrert. Forekomsten ved Hjellup (se lok. 32) bør også vurderes i denne sammenheng.

14. Edelløvsskog/kantsamfunn, Gjøråsvika (fig. 5)

Kartblad: Leksvik 1622 III

UTM: NR 74,55+75,55

Materiale

Blyttia 34, 1976 (Bot. For. ekskursionsberetning).

Holten, J.I. 1978 (edelløvsogsinventering).

Feltundersøkelser 1979 (K. Baadsvik).

Områdebeskrivelse

Dette er en edelløvsogskogs-li på ca. 40 da som ligger i de søreksponerte skråninger i Gjøråsvika. Området ligger 20-120 m o.h., og bergartene er biotittskifer og øyegneis.

Flora og vegetasjon

Det finnes både *alm* og *hassel* i området, og bestandet tilhører den rike hasselkratt-typen som iflg. Holten (1978) er relativt sjelden i denne delen av Trøndelag. Av edelløvsogskogsarter i feltsjiktet kan nevnes *blåveis*, *breiflangre* og *lundkarse*. På tørrbergene og i rike kantsamfunn omkring finnes

en artsrik flora med bl.a. *bakkeveronika*, *kransmynte*, *marianøkleblom*, *piggstarr*, *storblåfjør*, *svartknoppurt*, *vill-lin* og *vårskrinneblom*. Tilsvarende vegetasjon og flora finnes forøvrig på begge sider av veien mot nedre Sve. På denne strekningen finnes også en god del *tindved* i kratt og på bergknausene. De største forekomstene (i Leksvik) ligger ved hyttene på nedsiden av veien.

Bestandet med edelløvskog i Gjøråsvika er stedvis nokså sterkt beitet, men de fleste artene ser ut til å tåle et visst beitetrykk og tråkk. Fra et botanisk synspunkt er det uheldig at en del av feltet er tilplantet med gran.

Vurdering

Området i Gjøråsvika og riksvegen mot nedre Sve har en meget artsrik og variert vegetasjon. Ved et eventuelt vern av alm/hassel-bestandet må beite fortsatt kunne tillates (Holten 1978).

15. Svartorforekomst, Hoven (fig. 5)

Kartblad: Leksvik 1622 III

UTM: NR 76,56

Materiale

Gravås (1970).

Feltundersøkelser 1978 (K. Baadsvik).

Områdebeskrivelse

Lokaliteten ligger ved den gamle skolen i Hoven, mellom riksvegen og sjøen. Dette er den tidligere kjente *svartor*-lokaliteten i Leksvik som bl.a. er beskrevet av Gravås (1970).

Flora og vegetasjon

Nordøstover fra den gamle skolen går en kraftledningsgate som er gjen-grodd av gråorskog med innslag av rogn. Her fann jeg 4-5 *svartor*-trær inne

i et tett *gråor*-bestand. Trærne var 7-8 m høge, men brysthøgdediameter var bare 5-10 cm og barken var grov og oppsprukket. Trolig er det gamle trær med dårlig vekst. Jeg var ikke istand til å finne flere individer, og i forhold til Gravås' (1970) beskrivelse virket det som om forekomsten er redusert.

Området ved Hoven skole har forøvrig en rik løvskogsvegetasjon like ved riksvegen. Her står bl.a. mye *krossved*, *platanlønn* (forvillet) og *rødhyll*. Den siste er sjelden i Trøndelag, og den registrerte nordgrense i Norge er Kvam. Det er vanskelig å si om forekomsten i Hoven er spontan.

Av øvrige arter i skog og veikantfloraen kan nevnes *kransmynte*, *krattlodnegras*, *rødflangre* og *småborre*.

Vurdering

Svartor-lokaliteten ved Hoven ser ut til å være redusert. Etter min vurdering er det også fare for at arten vil forsvinne p.g.a. konkurransen fra gråor og åpenbar mangel på fornyelsesmuligheter.

Floraen ved Hoven gamle skole er ellers artsrik og med *rødhyll* som det mest interessante funn.

16. Hasselkratt, Leksvik sentrum (fig. 6)

Kartblad: Leksvik 1622 III

UTM: NR 80,62

Materiale

Feltundersøkelser 1978 (K. Baadsvik).

Områdebeskrivelse

Dette området ligger mellom Innerelva og R-755, ca. $\frac{1}{2}$ km nordvest for kirken. Området er en sørvendt skråning der substratet består av marine avsetninger. Området ligger ca. 100 m o.h. og er 50-60 da stort.

Flora og vegetasjon

Tresjiktet domineres av *hassel* som dels danner kjerr som er 6-7 m høye, og tresjiktet er stedvis meget tett. I tillegg forekommer treslag som *bjørk*, *gråor* og *osp*. Trolig p.g.a. vannerosjonen er det erodert ut raviner i skrånningen. Her dominerer *hassel* på ryggene og *gråor* i forsenkningene.

Feltsjiktet bærer preg av beite og en del steder er det markerte krøtterstier. De dominerende arter er *skogsalat*, *skogstjerneblom*, *skogsvinerot* og *sølvbunke*. I tillegg kommer bl.a. *haremat*, *kratthumleblom*, *skogvikke*, *størneslæ* og *vendelrot*.

Vurdering

Feltsjiktvegetasjonen på denne lokaliteten er forholdsvis triviell, noe som for en stor del må tilskrives beitepåvirkningen. Selve hasselkjerrene er imidlertid meget velutviklede, og for undervisningsformål er det verdifullt å ha en edelløvskogs-lokalitet så nær sentrum.

17. Edelløvskog, Hjellup (fig. 6)

Kartblad: Leksvik 1622 III

UTM: NR 82,62-83,63

Materiale

Feltundersøkelser 1978 (K. Baadsvik).

Områdebeskrivelse

Området er ei sørøst-eksponert skogli som strekker seg ca. 500 m mot nordøst fra gården Hjellup. Lia grenser nedover mot åker og beitemark. Bergartene er fylitt og biotittskifer.

Flora og vegetasjon

Området er ei variert løvskogsli som grenser mot granskog i øvre del. Det er rikt innslag av bl.a. *alm*, *ask*, *hassel* og *hengebjørk*. Spesielt kan framheves storvokst *alm* og *ask* og vidstrakte *hassel*-kratt. I nedre del

av lia, mot beitemark, dominerer *gråor*-skog. Her og delvis i *hassel*-krattene er feltsjiktet en god del beitepåvirket, bl.a. dominerer *sølvbunke* flere steder.

Forøvrig er feltsjiktet preget av mange nærings- og varmekrevende arter, noe varierende alt etter fuktighetsforholdene. Av vanlige arter i området kan nevnes *blåveis*, *fuglestarr*, *kranskonvall*, *krattfiol*, *krattlodnegras*, *kratthumleblom*, *myske*, *storklokke*, *stortveblad* og *vill-lin*.

Vurdering

Denne lia er utvilsomt et av de virkelig rike botaniske områder i Leksvik. Da området ble lite grundig inventert vil nærmere undersøkelser sikkert gi flere interessante funn. Edelløvskogen er antagelig den mest varierte som er registrert i kommunen m.h.p. treslagene, og det er grunn til å framheve de store askeforekomster, ikke bare her, men langs hele strekningen Hjellup - Vika (se også lok. 32).

En eventuell sikring av dette området må også sees i sammenheng med det meget verneverdige *svartor*-bestandet som ligger like ved (se lok. 18)..

18. Svartorbestand, Hjellup (fig. 6)

Kartblad: Leksvik 1622 III

UTM: NR 83,63

Materiale

Feltundersøkelser 1979 (K. Baadsvik).

Områdebeskrivelse

På strekningen Hjellup-Hjellupvollen ble det også registrert et *svartor*-bestand mellom veien og sjøen. Bestandet er ca. 200 m langt og 5-20 m bredt. Bestandet ligger helt inntil veien, og mot sjøen grenser det mot en smal og steinete strandeng-sone.

Flora og vegetasjon

Svartortrærne er gjennomgående 7-8 m høge og med brysthøyde-diameter på opptil 20 cm. Bestandet har dels vært hogd, men det har senere vært kraftig tilvekst i form av stubbeskudd. I tillegg til svartor finnes enkelttrær av *alm*, *ask*, *gråor*, *hassel* og *osp* i bestandet. Feltsjiktet er noe steinete og domineres av *bringebær*, *hundekveke*, *mjødurt*, *skogvikke*, *vendelrot* og *åkersvinerot*.

Det finnes også enkelte *svartor*-individer like på oversiden av veien langs samme strekningen, i utkanten av *gråor*-skogen.

Vurdering

Området ved Hjellup er en ny *svartor*-lokalitet. Gravås (1970) angir forøvrig 15 lokaliteter for dette treslaget i Nord-Trøndelag. De største og mest verneverdige forekomster ligger ved Leiråmyra i Snåsa og er nærmere beskrevet av Kjellvik (1976). Praktisk talt alle *svartor*-forekomstene i Trøndelag er knyttet til myr og sump, og i hvert fall er det ikke tidligere registrert strandskog av dette treslaget i landsdelen. Forekomsten ved Hjellup er dessuten et av de største bestand som er funnet i Trøndelag. På denne bakgrunn anser jeg *svartor*-forekomsten ved Hjellup å være meget verneverdig.

19. Edelløvsog, Drøttvik (fig. 7)

Kartblad: Frosta 1622 II

UTM: NR 86,65

Materiale

Feltundersøkelser 1979 (K. Baadsvik).

Områdebeskrivelse

Lokaliteten er en sørøst-eksponert løvskogsli som går ned til strandsonen. Bergarten er biotittskifer.

Flora og vegetasjon

Trevegetasjonen består hovedsakelig av *alm*, *gråor*, *hassel* og *hengebjørk*. I nedre del av lia er feltsjiktet tydelig beitepåvirket. Det er primært de tørre deler av området med ur/rasmark-karakter hvor vi finner *alm* og *hassel*. Her er det et rikt og variert feltsjikt med arter som bl.a. *kratt-humleblom*, *kung*, *laukurt*, *lundgrønnaks*, *piggstarr* og *vill-lin*. Dessuten småbregner som *lodnebregne*, *olavsskjegg* og *svartburkne*.

Vurdering

Dette er det edelløvskogsbestandet som ligger lengst mot nord av de vi finner langs fjorden i kommunen. Det er artsrikt, men relativt lite og uten spesiell verneinteresse.

20. Almeli, Klumpliheia (fig. 5)

Kartblad: Leksvik 1622 III

UTM: NR 72,60

Materiale

Feltundersøkelser 1979 (K. Baadsvik).

Områdebeskrivelse

Lokaliteten ligger i Klumpliheias sørvest-helling og helt opp mot skog-grensa. Høyden over havet er 420-450 m. Berggrunnen er grønnstein, og det er en god del ras/blokk-mark i den bratte lia.

Flora og vegetasjon

Denne lokaliteten nevnes spesielt fordi den representerer den høyest-liggende lokalitet som er kjent for *alm* i kommunen. Øverst i rasmarka på ca. 440 m står flere almetrær som er 8-10 m høge over et område på ca. 2 da. Av krevende arter i undervegetasjonen kan nevnes *hengeaks*, *myske*, *myskegras*, *skogsvinerot*, *taggbregne* og *turt*. Forøvrig domineres lia av åpen blandings-skom med *bjørk*, *gran*, *hegg*, *osp*, *rogn* og store partier er blåbærskog.

Vurdering

Denne lokaliteten har botanisk interesse p.g.a. at *alm* er registrert så høyt. Den kan faktisk sies å være skoggrensedannende lokalt. Eksposisjonen og bergarten er gunstig, og samtidig står trærne under en beskyttende berghammer som går rett over i lågalpin vegetasjon.

21. Edelløvskog, Ramslia (Tinghaugen) (fig. 8)

Kartblad: Leksvik 1622 III

UTM: NR 65,61+65,62+66,62

Materiale

Blyttia 34, (Bot. For. ekskursjonsberetning).

Blyttia 37, (" " ").

Bryn, H. 1888.

Holtén, J,I. 1978 (edelløvskogsinventering).

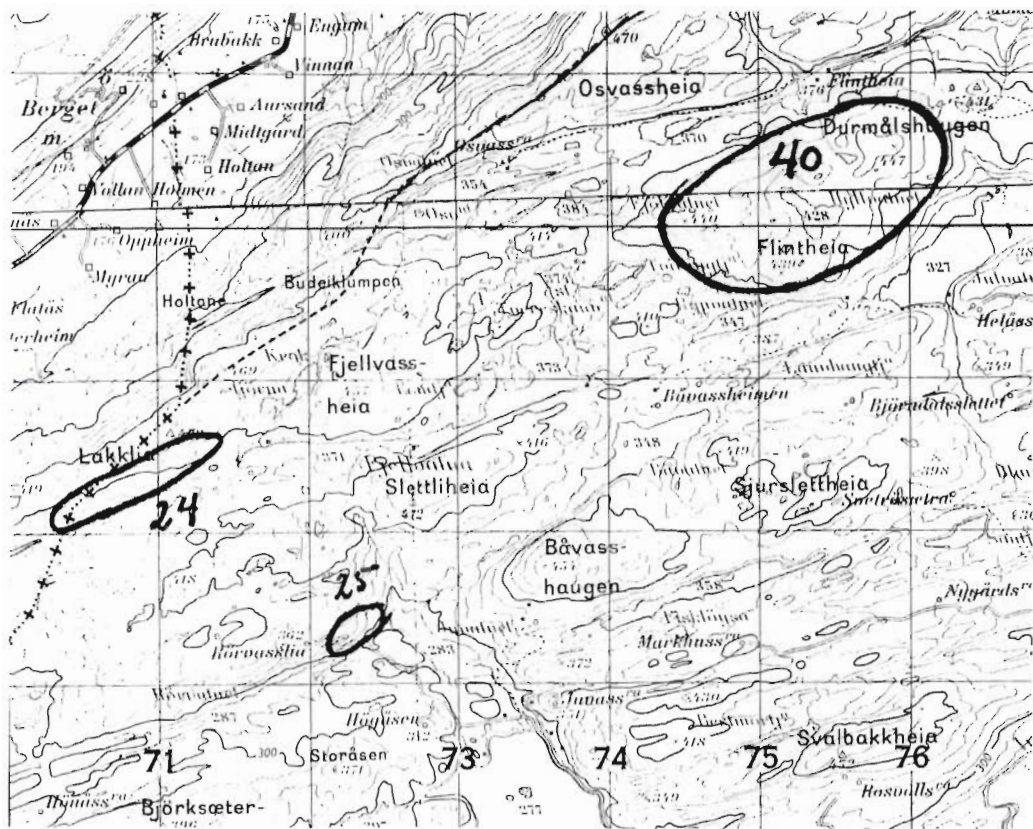
Områdebeskrivelse

Ramslia ligger i Tinghaugens sørøst-skråning. Høyde over havet er 260-360 m, og berggrunnen består av grønnstein og fyllitt. Sammen med Sjøttengberglia er den en av de høyest beliggende almeliere av noen størrelse i Trøndelag.

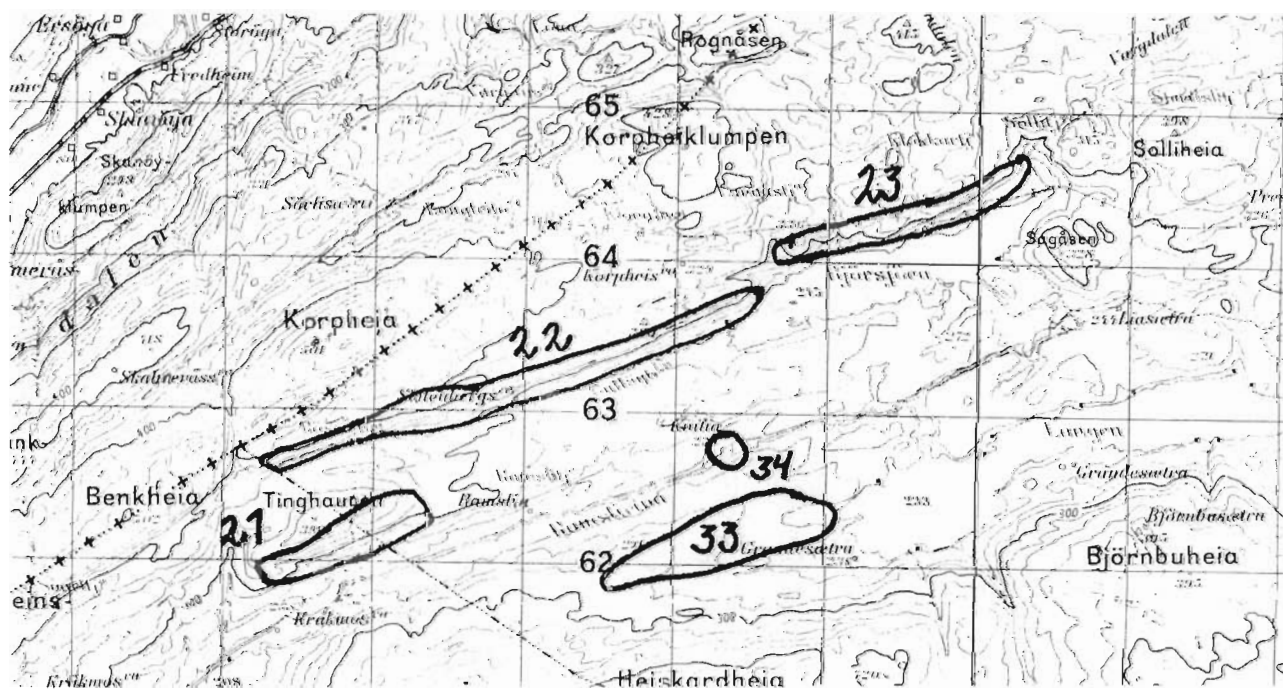
Flora og vegetasjon

Lia har store *alme*-forekomster, for en stor del i blanding med storvokst *bjørk*, *gran*, *rogn*, *selje* og *osp*. Feltsjikt-vegetasjonen er artsrik med høgstauder og storbregner som dominerende arter bl.a. *kvitsoleie*, *ormetelg*, *skogburkne*, *strutseving* og *turt*. Av andre næringskrevende og interessante arter kan nevnes *junkerbregne*, *kranskonvall*, *myske*, *skogstarr*, *tannrot*, *vårerte knapp* og *vårmarihand*.

Spesielt kan nevnes at Ramslia er voksested for kystplanten *ramsløk*. Sammen med forekomsten på Østlandet (jfr. Skogen 1965) er dette den nordligste registrerte forekomst i Norge, og arten ble funnet i Ramslia av Halfdan Bryn allerede i 1886.

Figur 8. Kart som viser beliggenheten av lokalitetene 21,22,23,33 og 34 (utsnitt av kartblad 1622 II, gjengitt med tillatelse fra NGO).

Figur 9. Kart som viser beliggenheten av lokalitetene 24,25 og 40 (utsnitt av kartbladene 1622 II og IV, gjengitt med tillatelse fra NGO).

Ramslia har et humid klima, noe som bl.a. indikeres av den rike og frodige epifyttflora med moser og lav.

Den delen av lia som ligger i Leksvik bygdealmemming er sterkt hogst-påvirket, og her er det også plantet gran i de senere åra.

Vurdering

Ramslia er sammen med Sjettenberglia (lok. 22), typeområde for høytliggende almeskog i nedbørsrike strøk. Floristisk er lia også interessant. Det gjenværende almebestandet må skånes for videre hogst og planting (Holten 1978).

22. Sjettenberglia (fig. 8).

Beskrivelsen av denne lokaliteten er i sin helhet hentet fra Holten (1978):

Kartblad: Leksvik 1622 III Økon. kartblad: CL 133-3+CL 133-4

UTM: NR 65,62 + 66,62 + 65,63 + 66,63 + 67,63 + 68,63

Geologi: Grågrønn fyllitt og gråvakke

H o.h.: (min.-max.): 245-360 m

Eiendomsforhold: Leksvik bygdealmemming

Areal: Ca. 300 da.

Beliggenhet: Hele lia ovenfor Gulløybekken fra Røsvatnet til Bjørsjøen, en strekning på ca. 4 km.

Undersøkelser og materiale

De frodige liene ved Tinghaugen og ved Bjørsjøen (Sjettenberglia) har i lengre tid vært kjent for sin sjeldne flora.

Ornitologiske undersøkelser er av nyere dato, og stort sett utført av Jan Erik Kjøsnes, og strekker seg over et tidsrom på ca. 14 år, i årene 1963-1977. Fuglefaunaen må betegnes som usedvanlig rik og variert. De botaniske befaringer er utført høsten 1977. Dette var så sent på vekstsesongen at mange arter var visnet ned, dette gjelder blant annet *ramsløk*.

Flora og vegetasjon

Størsteparten av lia er av en særdeles rik og produktiv høgstaudentype. Nederst mot myrene langs Gulløybekken har man et belte av høgstaudegranskog som ovenfor gradvis går over i rene almebestand. Blandingsbestand *alm/gran* er også vanlig, eventuelt med innslag av *gråor* og andre lauvtreslag. Almebestanden strekker seg opp til bergrota. Både gran- og almebestanden består av til dels svært store og gamle trær. De store og mer eller mindre frittstående granene er bredkronet, grovgreinet og tykkstammet. De gamle almene derimot har ofte flere grove stammer, sannsynligvis primært forårsaket av jord- og snøskred fra bergene ovenfor. På mer stabilt substrat er almene gjerne mer rake og enstammet. Almen synes altså å være vel tilpasset det til dels urolige substratet i rasmarene og regenereres lett her.

Almestammene har en rik epifyttflora med dominans av suboseaniske og oseaniske moser og lavararter, hvor *ryemose* (*Antitrichia curtispindula*) er vanligste mosearten. Av epifyttiske makrolavararter bør nevnes forekomsten av *sølvnever* (*Lobaria amplissima*). Denne arten har en oseanisk utbredelse og er tidligere i sommer også registrert fra Tinghaugen ca. 1 km lenger sørvest. Totalt må arten regnes som relativt sjelden i Trøndelag. Den suboseaniske lavarten *Parmeliella plumbea* ble derimot registrert flere ganger i lia.

Av interessante arter i feltsjiktet i almelia bør først og fremst nevnes den rikelige forekomsten av *junkerbregne* og *blåveis*. Lia har en rik vårflora av geofytter, noe som er vanligere på østsiden av Trondheimsfjorden, både *gullstjerne* og *lerkespore* er registrert, foruten den mer trivielle våraspektarten *kvitveis*. *Tannrot* er tidligere registrert i lia.

Mellom de mer storbregne-/høgstaudedominerte partiene av almelia, forekommer mer åpne og noe tørrere partier med *myske*. Denne samfunnstypen er noe kantpreget med blant annet rikelig forekomst av *lodneperikum* og til dels *piggstarr*. Disse dellokalitetene har beliggenhet opp under bergrota, hvor man også finner andre varmekjære arter f.eks. *skogvikke* og *krattfiol*. Krattfiol er tidligere bare registrert få ganger på Fosen.

I selve bergene forekommer også en del tørrbergpartier og fjellarter, f.eks. *bergskrinneblom*, *vårskrinneblom* og *fjellarve*.

Ovenfor bergene flater landskapet ut, og her har man heipregede og lyngrike skogssamfunn med *gran* og *bjørk* opptil skoggrensa.

Kulturpåvirkning

Størsteparten av lia må betegnes som urskog, dette gjelder særlig strekningen fra Bjørsjøen og ca. 1,5 km vestover. Lia ovenfor Sjettenbergsetra er fra en tid tilbake noe hogst- og beitepåvirket, men i dette strøket er almelia mindre velutviklet. Vest for Sjettenbergsætra er også almeinnslaget relativt lite, men feltsjiktfloraen er temmelig ensartet langs hele lia, artsrik og frodig.

Vern og grenseforslag

Jeg har i sommer på oppdrag fra Miljøverndepartementet, registrert edellauvskog i begge Trøndelagsfylkene, og jeg begynner nå å få oversikt over alle større alm- og hasselforekomster. Ut fra en samlet vurdering av de edelløvs-skogslokalitetene jeg har befart, må Sjettenberglia regnes blant de høyt prioriterte, og må komme i kategorien nasjonalt verneverdig. Sjettenberglia foreslås som naturreservat. Jeg legger følgende kriterier til grunn: Almelias størrelse, relativt uberørt (urskog) artsinventar, egnethet for vitenskapelige studier av vegetasjonsdynamikk, undervisningsformål og rikt og variert fuglefauna. Reservatet bør omfatte hele lia nord for Gulløybekken, og som naturlig grense oppover foreslås vannskillet og nedover Gulløybekken og Bjørsjøen.

Dette forslaget til opprettelse av edellauvskogsreservatet i Sjettenberglia ble oversendt Miljøverndepartementet og naturvernkonsulent Jerstad i Nord-Trøndelag 12/10-1977. Sjettenberglia må betraktes som truet, og denne saken må derfor få en rask behandling (sit. etter Holten 1978).

C. ØVRIGE SKOGLOKALITETER

23: Bjørsjølia (fig. 8)

Kartblad: Leksvik 1622 III

UTM: NR 69,64 + 70,64

Materiale

Feltundersøkelser 1978 (K. Baadsvik).

Områdebeskrivelse

Bjørnsjølia ligger på nordsiden av Bjørnsjøen og henger direkte sammen med Sjettenberglia lengre vest hvor Holten (1978) har foreslått et edelløvskogsreservat. Lia er ca. 3 km lang og h o.h. er i området 245-360 m. Eksposisjonen er mot sør-sørøst. Berggrunnen består av grågrønn fylitt og gråvakke. De vestligste deler av lia ble ikke undersøkt.

Flora og vegetasjon

Lia er hovedsakelig dominert av granskog, men vi finner også betydelige innslag med edelløvskog. I tillegg finnes en del rike myrdrag og enkelte beitevoller (setervoller).

Granskogsvegetasjonen er meget variert. Det finnes en del blåbær-småbregne-granskog dominert av *blåbær*, *smyle* og småbregner i tillegg til *bjønnekam* og *skrubber*. *Olavsstake* ble forøvrig funnet flere steder. Litt rikere granskog kan ha lågurt-karakter, bl.a. med sterke innslag av *enghumleblom* og *storkenebb*. Storbregne-utforminger av granskog forekommer også hyppig. Her dominerer *ormetelg* og *skogburkne*, stedvis også *smørtelg*.

Videre finnes *høgstaude-granskog* i fin utforming flere steder. Til de vanligste artene her hører bl.a. *myskegras*, *smørtelg*, *turt* og *tyrihjel*. *Skogvikke* forekommer dessuten i store mengder flere steder.

Deler av lia har også karakter av edelløvskog. Her dominerer *alm* i tresjiktet. I tillegg kommer og innslag av bl.a. *gran* og *hegg*. Almetrærne er ofte flerstammede og krokete, noe som trolig har sammenheng med snøras og urolig substrat. Tilsvarende forhold er også registrert i Sjettenberglia (Holten 1978). Feltsjiktet har for det meste høgstaudekarakter og domineres bl.a. av arter som er nevnt i avsnittet om høgstaudegranskog. I tillegg kommer arter som *hundekveke*, *kratthumleblom*, *skogsvinerot*, *storklokke*, *trollbær* og *vendelrot*. Der edelløvskogen finnes går den opp til berggrotta i øvre del av lia. På knausene her finnes bl.a. mye *bergfrue* og *bergskrinneblom*.

På de flatere partiene i nedre del av lia finnes flere steder drag av rikmyr. Denne vegetasjonen domineres av arter som *breiull*, *gulstarr* og *vanlig myrklegg*.

Vurdering

Bjørstjølia er et botanisk rikt og variert område. Spesielt er det grunn til å nevne de mange utformingene av granskog, og de store forekomstene med svært produktiv høgstaudeskog, både granskog og edelløvskog. Deler av skogen i området har også urskogspreg.

Det er naturlig å se Bjørstjølia i samband med Sjettenberglia (se lok. 22) som ligger lengre vest. Sjettenberglia har åpenbart et større innslag av edelløvskog enn Bjørstjølia, som på sin side trolig er mer variert m.h.t. granskogens sammensetning. Egentlig danner disse to lokalitetene en sammenhengende li fra kommunegrensen mot Rissa, og en bør vurdere om ikke et naturreservat burde omfatte hele dette området.

24. Lakklia (fig. 9)

Kartblad: Leksvik 1622 III

UTM: NR 70,68 + 71,68

Materiale

Feltundersøkelser 1978 (K. Baadsvik).

Områdebeskrivelse

Lakklia ligger sørvest for Flintvassheia ved fylkes/kommunegrensa mot Rissa. Den delen av lia som ligger i Leksvik er ca. 1 km lang og ligger 350-430 m o.h. Eksposisjonen er mot sør-sørøst, og berggrunnen består av biotittskifer.

Flora og vegetasjon

Lakklia har en variert vegetasjon med ulike typer av skog, myr og kultureng.

Skogsamfunnene er nesten utelukkende blandingsskog med *gran* og løvtrær som *bjørk*, *gråor*, *hegg*, *osp*, *rogn* og *selje*. Skogen har for det meste et noe glissent tresjikt, og den har mange steder urskogspreg. Skoggrensa i øvre del av lia ligger på ca. 430 m.

Feltsjiktet har overveiende høgstaudepreg og er produktivt og artsrikt. Dominerende arter er oftest *kvitsoleie*, *mjødurt*, *skogburkne*, *smørtelg*, *storklokke*, *turt* og *tyrihjelm*, stedvis også *strandør* og *sumphaukeskjegg*. Av andre vanlige arter kan nevnes *fjelltistel*, *rød jonsokblom* og *skogsvinerot*.

En del skogpartier har et mer lågvokst, men stadig artsrikt feltsjikt med arter som *hengeaks*, *kranskonvall*, *lundrapp*, *myske*, *skogfiol*, *skogstorkenebb* og *tågebær*. Jordsmonnet er noe tørrere her enn i høgstaudesamfunnene. I øvre deler av lia er det store partier med storbregneskog dominert av *ormetelg* og *skogburkne*.

I øvre deler av lia finnes også en del partier med engvegetasjon som trolig er betinget av tidligere slått/beite, men som nå er i en tidlig gjen-groingsfase. I enga finnes spredte trær, samt busker av *bjørk* og *einer*. Engvegetasjonen domineres av *engkvein*, *firkantperikum*, *gulaks*, *harerug* og *skogstorkenebb*. Noen partier kan ha flekkvis innslag av *blåbær*, og av vanlige arter forøvrig kan nevnes *blåklokke*, *finnskjegg*, *prestekrage*, *tepperot* og vanlig *øyentrøst*.

I øvre deler av lia finnes en del partier med *nedbørsmyr* og *fattigmyr*, men storparten av myrvegetasjonen ligger som åpne glenner i lias nedre deler og er rikmyr, tildels ekstremrikmyr. Vegetasjonen er både produktiv og artsrik og av hyppige arter kan nevnes *blåsprett*, *breiull*, *fjelltistel*, *gulstarr*, *hårstarr*, *klubbestarr*, *loppestarr*, *myrsnelle*, *nattfiol*, *stortveblad* og *svarttopp*.

Vurdering

Lakklia er et område med artsrik og variert flora og vegetasjon. Jeg har knapt registrert så produktive vegetasjonstyper nær skoggrensa andre steder, og dette har dels samband med næringsrik jord, dels med gunstig eksposisjon. Rikmyrene i området hører til de mest artsrike som er registrert i kommunen. Alt i alt må området sies å ha stor botanisk interesse, primært p.g.a. myrvegetasjonen og den høytliggende høgstaudeskogen,

25. Rørvasslia (fig. 9)

Kartblad: Leksvik 1622 III

UTM: NR 76,67

Materiale

Feltundersøkelser 1979 (K. Baadsvik).

Områdebeskrivelse

Denne lia ligger like nord for Rørvatnet og er ca. 1,5 km lang. Den er sørøst-eksponert og ligger 290-350 m o.h. Berggrunnen er biotittskifer. Bare den nordøstlige delen av lia ble undersøkt.

Flora og vegetasjon

Storparten av det undersøkte området består av frodig åpen granskog som stedvis har innslag av *bjørk* og *gråor*. Enkelte steder er skogen beitepåvirket, og i noen partier er det drevet hogst.

De botanisk mest interessante partiene har frodig høgstaudekarakter og er dominert av arter som *kvitsoleie*, *mjødurt*, *storklokke*, *strutseving*, *trollbær*, *turt* og *tyrihjelm*. Dertil kommer en del tørrere områder med artsrik undervegetasjon, bl.a. finnes her mye *firblad*, *kranskonvall*, *liljekonvall*, *myske*, *nattfiol* og *våreerteknapp*. Med et så rikt feltsjikt skulle en kunne vente edelløvtrær, men dette ble ikke registrert.

Vurdering

Den delen av Rørvasslia som ble undersøkt er meget artsrik og frodig, men samtidig også sterkt kulturpåvirket.

26. Fjellbjørkeskog, Kvernbolet (fig. 5)

Kartblad: Leksvik 1622 III

UTM: NR 70,58

Materiale

Feltundersøkelser 1979 (K. Baadsvik).

Områdebeskrivelse

Lokaliteten er en sørvest-eksponert, slakk li opp mot Kvernbølheia, på nordøst-siden av Kvernbølet. I nedre del finnes en del myrområder som går over i fjellskog opp mot skoggrensa på ca. 450 m. Berggrunnen er for det meste grønnstein.

Flora og vegetasjon

Det finnes en del partier med nokså ren fjellbjørkeskog i området. Bjørke-trærne er gjennomgående 4-5 m høge og har for det meste krokete vekstform. Opp mot skoggrensa dominerer bjørkekjerr. Forøvrig finnes en god del blandings-skog med *bjørk*, *gran* og *rogn*. Terrengtet i lia er kupert. På rygger dominerer blåbærskog med sterkt innslag av *skrubbær*. På flatere partier og i forsenkninger kommer dels grasrik skog dominert av *blåtopp* og *sølvbunke*. Videre forekommer bregnedominerte feltsjikt med *skogburkne* og *smørtelg* som de viktigste arter. Partier med høgstaudeskog finnes også, bl.a. med *myskegras*, *sumphaukeskjegg*, *turt* og *tyrihjel*.

Myrpartiene i området består av fattigmyr og en del partier med rikmyr. Rikmyrvegetasjon forekommer hovedsakelig i nedre del av lia, noe som trolig skyldes anriking av næringsstoffer med sigevann. Av arter her kan nevnes *breiull*, *fjelltistel*, *gulstarr*, *myrmjølke* og *svarttopp*.

Vurdering

Området har botanisk interesse først og fremst fordi det er den eneste kjente lokalitet med sammenhengende fjellbjørkeskog i kommunen

27. Storlia - Kulia (fig. 10)

Kartblad: Leksvik 1622

UTM: Nr 74,63 + 74,64 + 75,63 + 75,64

Materiale

Blyttia 34, 1976 (Bot. For. ekskursionsberetning).

Feltundersøkelser 1978 (K. Baadsvik).

Områdebeskrivelse

Dette er en sørvest-eksponert li som skråner ned mot Ytterelva. Lia er ca. 2 km lang og ligger ca. 200 m o.h. Berggrunnen er grågrønn fylitt og gråvakke.

Flora og vegetasjon

Området har en variert vegetasjon som dels er kulturbetinget. I nedre deler av lia nærmest elva dominerer mange steder gråorskog, delvis i meget bratt terreng. Feltsjiktet er for det meste frodig og dominert av høgstauder som *mjødurt*, *stornesle* og *tyrihjelm* samt storbregnene *skogburkne* og *strutseving*. De frodigste og største gråorskog-partiene ligger mot Kulia og danner her et belte som er opptil 100 m bredt.

Forøvrig er området for en stor del preget av en veksling mellom skogpartier og beitevoller. Skogpartiene er dels blandingsløvskog, dels granskog med svak lågurtkarakter, og i øvre deler av lia finnes fragmenter av edelløvskog med *alm* i utkanten av beitemarka. Alle steder er feltsjiktet sterkt beitepåvirket.

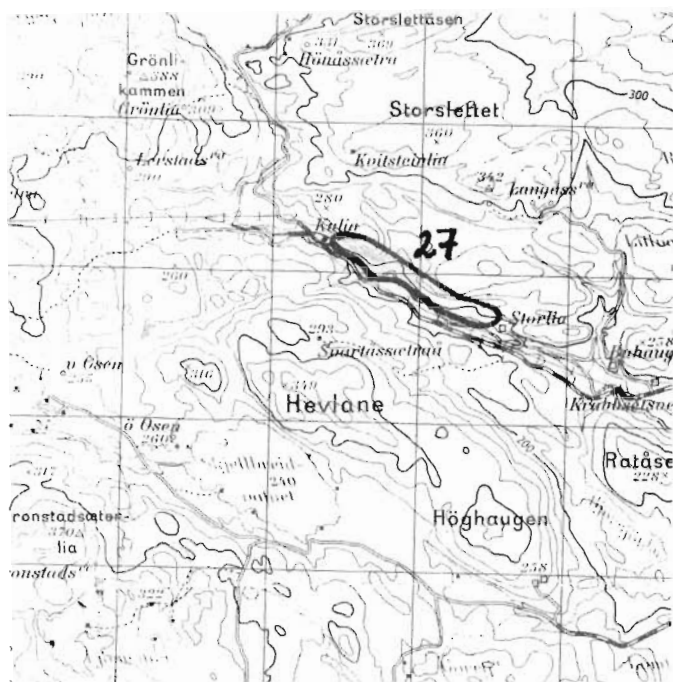
Beitevollene er for det meste dominert av grasene *engkvein*, *gulstarr* og *sølvbunke* samt kulturbetingede starrarter som *bleikstarr* og *harestarr*. Videre finnes innslag av bl.a. *kvitbladtistel* og *tyrihjelm*.

En del beitevoller er delvis tilplantet med gran.

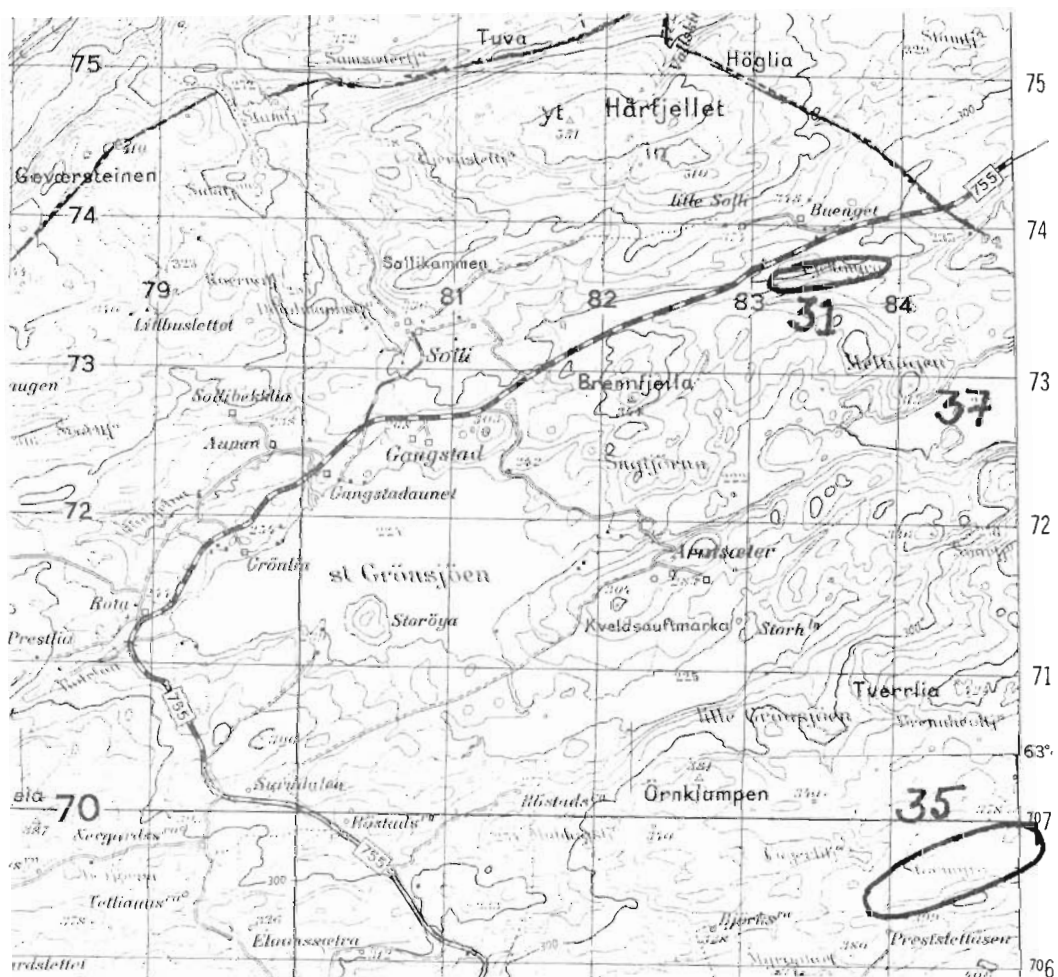
I forbindelse med dette området kan det nevnes at Botanisk Forening undersøkte et sørvendt berg ved Kulia (Bjørnfjellet) på en ekskursion i 1975 (Blyttia 34). Denne lokaliteten ligger innenfor det innsirklede området i fig. 10. Her ble det bl.a. funnet *alm*, *skogvikke*, *vårenteknapp*, *krattfiol*, *lodneperikum*, *bakkemynte* og *taggbregne*.

Vurdering

Området har gode landskapsmessige kvaliteter. Det er for en stor del et kulturlandskap med fin veksling mellom åpne beitevoller og skogholt.

Figur 10. Kart som viser beliggenheten av lokalitet nr. 27 (utsnitt av kartblad 1622 II, gjengitt med tillatelse fra NGO).

Figur 11. Kart som viser beliggenheten av lokalitet nr. 31, 35 og 37 (utsnitt av kartbladene 1622 I og IV, gjengitt med tillatelse fra NGO).

Floraen er noe utarmet gjennom beiting, men de bratte oreskogene mot Kulia er både frodige og artsrike.

28. Gråorskog, Kruken (fig. 6)

Kartblad: Leksvik 1622 III

UTM: NR 79,65

Materiale

Feltundersøkelser 1978 (K. Baadsvik).

Områdebeskrivelse

Ovenfor brua ved Kruken ligger bratte lier med frodig gråorskog på nord-siden av Innerelva. Området ligger ca. 250 m o.h. og er sør-eksponert. Berggrunnen er grågrønn fyllitt og gråvakke.

Flora og vegetasjon

I tillegg til *gråor* finnes en del *hegg* og *rogn* i tresjiktet. Feltsjiktet er frodig og artsrikt, og av artsutvalget kan nevnes *hengeaks*, *hundekveke*, *lundgrønnaks*, *trollurt* og *vendelrot*. Enkelte partier har høgstaudekarakter og domineres av *strutseving* og *turt*.

Vurdering

Lia ble dårlig undersøkt, men bør granskes nærmere. Befaringen antyder at vi stedvis har gråorskog med feltsjikt som ligner det en ofte finner i edelløvskog, og det kan være mange interessante arter i denne sørvendte lia.

29. Hoven - Hovsetra (fig. 5)

Kartblad: Leksvik 1622 III

UTM: NR 74,57 + 75,56 + 76,56

Materiale

Feltundersøkelser 1979 (K. Baadsvik).

Områdebeskrivelse

Området inbefatter de bratte bakkedalene og dalsidene fra Hoven gård og langs stien oppover mot Hovsetra som ligger ca. 300 m o.h. Berggrunnen i området er for det meste biotittskifer som er overdekt med marine avsetninger i nedre del.

Rasmarkene nord for Hoven gård er beskrevet som egen lokalitet (lok. 9).

Flora og vegetasjon

Langs bekken i nedre del av området dominerer gråorskog i ravinene. Feltsjiktet er for det meste relativt artsfattig og åpent og domineres av *bringebær* og *sølvbunke*. Enkelte steder inngår noe *alm* med undervegetasjon av bl.a. *hundekveke*, *kratthumleblom*, *skogsalat* og *trollurt*.

På nordsiden av stien finnes bl.a. en del *hengebjørk* og store forekomster med *krattlodnegras*.

Opp gjennom dalen, før de bratteste skråningene dominerer blåbær-granskog og hogstfelter på grovblokkig jord langs stien. Lengre oppe finnes store partier med storbregne-granskog dominert av *smørtelg*. Finere utforminger av denne typen har jeg knapt sett andre steder i kommunen.

Over 200 m o.h. domineres vegetasjonen av en veksling mellom blåbær-granskog, *lyngrik furuskog* og *myrfuruskog*. Ved Hovsetra er det setervoller, bl.a. med mye *fjellrapp*, *følblom* og *mannasøtgras*.

Vurdering

Vegetasjon og flora i området er for det meste av vanlig karakter for kommunen. Mest interessant er de fine bestand med granskog dominert av *smørtelg* i feltsjiktet.

30. Granskog, Dalselva (fig. 6)

Kartblad: Leksvik 1622 III

UTM: NR 81,65

Materiale

Feltundersøkelser 1978 (K. Baadsvik).

Områdebeskrivelse

Lokaliteten er en nordøst-eksponert li ved Dalselva, like øst for riksvei 755. Lia ligger 200- 250 m o.h. og berggrunnen er grønnstein.

Flora og vegetasjon

Lia er dominert av granskog som dels er av lågurt-småbregne-typen, dels av fuktig lågurt-karakter. Blåbær-småbregne-skogen har rikelig innslag med bl.a. *bjønnekam* og *skrubber*. I forsøkninger finnes stedvis mye *sauetelg*. De rikere deler har innslag av bl.a. *enghumleblom*, *gaukesyre*, *mjødurt* og *skogfiol*.

Vurdering

Områdets flora og vegetasjon er typisk for mange fastmark-granskoger på sur til middels rikt jordsmonn i kommunen.

31. Høgstaudegranskog ved Fjellmyra (fig. 11)

Kartblad: Åfjord 1622 IV

UTM: NR 83,73

Materiale

Feltundersøkelser 1978 (K. Baadsvik).

Områdebeskrivelse

Området ligger ca. 1 km fra kommunegrensa mot Mosvik, like sørøst for R-755 og vis á vis Buenget. Like ved veien er det et myrdrag som går over i et relativt flatt parti med granskog. Etter ca. 100 m gjennom skogen går det ned en bratt li med ras- og blokkmark med et myrdrag nedenfor (Fjellmyra). Skråningen er 60-80 m høg og heller 30-35 ° mot sørøst. Lia ligger 250-320 m o.h. Berggrunnen er grønnstein og grønnskifer.

Lia kalles "Fjellbråtta" og er kjent for sin rike flora hos folk som bor i nærheten.

Flora og vegetasjon

Granskogen oppe på plataået er av varierende rikhet. Noen partier med blåbærskog forekommer, men storparten har lågurt-preg med arter som *firblad*, *gaukesyre*, *skogfiol*, *skogstorkenebb* og *tågebær*. Enkelte høgstaudepartier er dominert av *turt*.

På berghyller i øvre del av brattlia finnes en artsrik vegetasjon, flekkvis dominert av *kranskonvall*, *liljekonvall* og *vårerteknapp*. I tillegg inngår bl.a. *bergfrue*, *blåveis*, *lodneperikum*, *lundrapp*, *svarterteknapp* og *taggbregne*.

Forøvrig domineres lia av variert og utrolig frodig høgstaude-granskog. Grantrærne er jevnt over av anselige dimensjoner, mange er godt over 30 m høye med brysthøyde-diameter på over 1,5 m. Det er mye trefall, og skogen har urskogpreg de fleste steder. I tillegg til *gran* finnes noe *gråor*, *hassel*, *hegg* og *rogn*.

Feltsjiktet er for det meste overdådig produktivt og går opp i 3 meters høyde flere steder. Det er flekkvis dominans av mange arter, bl.a. *myske*, *myskegras*, *skogsalat*, *storklokke*, *strutseving* o.a. storbregner, *sumphaukeskjegg* (opp til 2 m høy!) samt kjempeindivider av *turt* og *tyrihjel*. I tillegg kommer masseforekomster av storvokst *skogvikke* som ligger i store vaser oppi alle høgstaudeartene. I nedre del er det bl.a. store forekomster av *strand-rør*.

Enkelte trær er hogd i nedre del, forøvrig virker skogen urørt i så måte, antagelig p.g.a. at terrenget er svært ulendt. Ifølge muntlige opplysninger har det vært en del beite av geit i området tidligere.

Myrene nedenfor lia er rikmyrer med bl.a. arter som *breiull*, *engmarihand*, *gulstarr*, *klubbestarr*, *marigras* og *sveltull*.

Vurdering

I denne lia finnes uten tvil den frodigste og mest produktive høgstaudevegetasjonen jeg har registrert i kommunen, edelløvskogene inkludert. Det skal også godt gjøres at det i det hele eksisterer andre lokaliteter som overgår "Fjellbråtta" i så måte i kommunen.

Jeg vurderer området som meget verneverdig fra et botanisk synspunkt, også i regional sammenheng, og det kan være at vi ikke tidligere har beskrivelse av så produktiv og artsrik granskog i Trøndelag. Det er av stor interesse at området ikke forringes gjennom inngrep, og det er naturlig å se nærmere på området i midt-norsk sammenheng med tanke på å vurdere en status som naturreservat for "Fjellbråtta".

32. Hjellupvollen - Vika (fig. 6)

Kartblad: Leksvik 1622 III

UTM: NR 83,63 + 84,64

Materiale

Feltundersøkelser 1979 (K. Baadsvik).

Områdebeskrivelse

Området ligger ved Trondheimsfjorden og strekker seg ca. $\frac{1}{2}$ km langs fjorden. Bredden varierer fra 100 til 200 m og den generelle eksposisjonen er mot sørøst. Bergartene er for det meste fyllitt og biotittskifer. Landskapet er variert. De naturlige landskapselementer omfatter strandberg, steinstrand, løvskog, barskog og ur/rasmark. I tillegg kommer gjengroingsmark, spesielt i nord der Vika er et nedlagt bruk. Hjellupvollen er et småbruk. Den tidligere veien mellom de to stedene er nesten gjengrodd.

Flora og vegetasjon

Området er sterkt variert, både floristisk og vegetasjonsmessig. I nedre del er det en blandingsskog dominert av *alm*, *ask*, *gran*, *hassel* og *hengebjørk*. Asketrærne er delvis meget velvoksne, spesielt omkring Vika, og det er rikelig med nytt askeoppslag mange steder.

Mindre deler av området er granplantinger på gammel kulturmark mens andre og mer vanskelig tilgjengelige partier er granskog med urskogpreg.

De fleste steder har skogen lågurtkarakter og feltsjiktet domineres ofte av *blåveis* i store mengder i tillegg til *gaukesyre*, *hengeaks*, *kvitveis*, *lundrapp*, *skogsalat* og *skogstorkenebb*. En del partier med åpen skog og blokkmark domineres av bl.a. *kratthumleblom*, *piggstarr*, *sølvmyre* og *hundekveke*. Feltsjiktet er påvirket av krøtterbeiting flere steder.

Vurdering

Områdets største verneverdi representerer askeforekomstene som sammen med de ved Hjellup kan være vel så rike som de ved Hindrem i Leksvik, selv om asken ved Hjellup nok ikke er bestandsdannende i samme grad. Jeg tror likevel det er grunn til å vurdere om ikke askeforekomstene på strekningen Hjellup - Vika er like verneverdige som de ved Hindrem.

D. MYR

33. Myrområde ved Langen (fig. 8)

Kartblad: Leksvik 1622 III

UTM: NR 68,62

Materiale

Feltundersøkelser 1978 (K. Baadsvik).

Områdebeskrivelse

Dette myrområdet ligger vest for innsjøen Langen og heller svakt østover. Karakteristisk for området er en veksling mellom myrpartier og lave, øst-vest-gående fastmarksrygger som for det meste er skogklede. Høgde over havet er ca. 250 m, og berggrunnen i området er grønnstein og grønnskifer.

Flora og vegetasjon

Det er lite nedbørsmyr med ombrotrof vegetasjon i området. Derimot finnes en god del fattige bakkemyrer dominert av *bjønnskjegg*, *klokkelyng* og *rome*. En del pytter og sumper med *bukkeblad*, *flaskestarr* og *takrør* inngår også.

Men framfor alt preges området av store arealer med rikmyr, og de dominerende arter er *bjønnekam*, *blåsprett*, *breiull*, *fjelltistel*, *gulstarr*, *klubbestarr*, *svarttopp*, *sveltull* og *vanlig myrklegg*.

Fastmattepartiene er for det meste lyngrik furuskog.

Vurdering

I dette området finner vi de største sammenhengende forekomster av rikmyr som til nå er registrert i Leksvik. Samtidig er det et svært vekslende og fint landskap. Det ble ikke funnet spesielt sjeldne arter i området, men som typeområde for rikmyr i kommunen er denne lokaliteten meget god.

34. Våtmarker ved Kvilia (fig. 8)

Kartblad: Leksvik 1622 III

UTM: NR 68,62

Materiale

Feltundersøkelser 1978 (K. Baadsvik).

Områdebeskrivelse

Dette er et flatt våtmarksområde ved Ramslielva over en strekning på 400-500 m der elva er brei, stille og meandrerende, dvs. at elva går i store svinger. Området ligger ca. 240 m o.h.

Flora og vegetasjon

I åpent vann dominerer *bukkeblad*, *elvesnelle*, *flaskestarr* og *kantnøkke-rose*. Langs elvebredden finnes flater med starrsumper dominert av *flaske-*

starr og *trådstarr*. Videre opptrer ganske store partier med rikmyr, bl.a. med arter som *breiull*, *gulstarr*, *klubbestarr*, *engsnelle*, *sveltull* og *vanlig myrklegg*. Litt høyereliggende partier kan ha innslag av bl.a. *blåsprett*, *jåblom*, *smårørkvein* og *svarttopp*.

Deler av myrpartiene er krattbevokst med *bjørk*, *lappvier* og *sølvvier*.

Vurdering

Dette er et relativt artsrikt sumpområde uten at spesielt sjeldne arter ble registrert. Lokaliteten er ellers kjent som et viktig fugleområde, spesielt om våren.

35. Stormyra (ved Rolisætran) (fig. 11)

Kartblad: Frosta 1622 II og Leksvik 1622 III

UTM: NR 63-85,69

Materiale

Feltundersøkelser 1978 (K. Baadsvik).

Områdebeskrivelse

Stormyra er ca. 1 km² og ligger vest for Skråvatna, ca. 350 m o.h. Berggrunnen i området er biotittskifer.

Flora og vegetasjon

Stormyra er et myrkompleks som heller svakt mot øst-nordøst. I kanten av myra finnes en del myrfuruskog som går over i lyngrik furuskog og blåbærgranskog. Enkelte fastmarkskoller med lyngrik skog finnes også på selve myrflata.

Myrkomplekset er en blanding av ombrogen myr (nedbørsmyr) og minerogen myr (myr med tilsig av fastmarksvann). De minerogene partiene er dels gjenvokningspartier og dels bakkemyrer.

Den ombrotrofe vegetasjonen har for det meste tuve og fastmattekarakter og domineres av arter som *bjønnskjegg*, *klokkelyng*, *rome*, *røsslyng* og *torvull*.

De minerogene myrpartiene har i alt vesentlig fattigmyrvegetasjon og domineres av bl.a. *blåtopp*, *duskull*, *flaskestarr* og *trådstarr*. I gjenvokningspartiene kommer i tillegg arter som *bukkeblad*, *nøkkerose* og *sivblom*.

Vurdering

Stormyra har en flora og vegetasjon som er ganske typisk for kommunen, men dersom en skulle ta ut et representativt typeområde for myr i Leksvik burde det også vært med elementer av rikmyr i området.

E. FERSKVANN

36. Storvatnet (Fjølvikbotn) (fig. 4)

Kartblad: Rissa 1522 II

UTM: NR 59,51

Materiale

Feltundersøkelser 1979 (K. Baadsvik).

Områdebeskrivelse

Dette er ei bukt i søndre del av Storvatnet, kjent som den del av vatnet som har den frodigste vann- og sumpvegetasjonen. Bukta får åpenbart en del tilsig av gjødselstoffer fra omliggende dyrket mark.

Flora og vegetasjon

Vann- og sumpvegetasjonen er primært knyttet til områder med finsand og leire. Strandpartier med grov grus og stein er sparsomt bevokst. I bukta er det stedvis høgvekste *takrør*-bestand i 5-20 m brede belter. Utenfor takrørsonen finner vi de fleste steder vannvegetasjon med arter som *elvesnelle*, *flotgras*, *kantnøkkerose* og *vanlig tjønnaks*.

På sumpmark ved vatnet i indre del av bukta, ofte innenfor *takrør-*beltet, opptrer bestand av bl.a. *flaskestarr*, *gulldusk*, *mannasøtgras* og *strandrør*. Innenfor denne sonen kan en ofte finne fukteng-vegetasjon med bl.a. *bekkeblom*, *bukkeblad*, *mjødurt*, *myrhatt*, *pors*, *skjoldbærer*, *sumpmaure* og *åkermynte*. Mellom denne vegetasjonen og dyrket mark er det gjerne kratt og småskog med bl.a. *bjørk*, *gråor*, *istervier* og *ørevier*.

Vurdering

Vann- og sumpvegetasjonen i Fjølviksbotn er relativt frodig og produktiv, men kan ikke sies å ha verneinteresse.

37. Meltingvatnet (fig. 11)

Kartblad: Verran 1622 II og Åfjord 1622 IV

UTM: NR 82-89,72-75

Materiale

I forbindelse med planer om regulering av Meltingvatnet ble det gjort botaniske undersøkelser i og omkring vatnet sommeren 1979. Beskrivelsen nedenfor er et litt omarbeidet utdrag av rapporten som ble laget i den forbindelse (Baadsvik 1980).

Områdebeskrivelse

De vestlige deler av Meltingvatnet ligger i Leksvik kommune, mens den østlige og største del av vatnet ligger i Mosvik.

Meltingvatnet er ca. 9 km² og har tallrike øyer og bukter. Omgivelsene er for det meste skogområder, men på nordsiden er det en del kulturmark som grenser ned til vatnet. Gjødseiltilførselen fra dyrket mark er åpenbart sparsom, og etter botaniske kriterier er vatnet næringsfattig.

Når det gjelder topografi og substrat i strandsonen så finner vi for det meste en kort svabergsone som går over i grus- og steinstrand. Denne ligger de fleste steder under vann ved normalvannstand. I mindre bukter er det mer langgrunt, og substratet består av minerogene finsedimenter. Flere steder er det også et løst substrat med kraftig humusakkumulasjon.

Flora og vegetasjon

Vannvegetasjonen er sparsomt utviklet de fleste steder. Det er eksponerte grus/stein-strender som dominerer, og her finner vi som regel en sparsom og flekkvis makrofyttvegetasjon med *flotgras*, *rusttjønngras* og *vanlig tjønnaks*. Det er en spredt bunnvegetasjon med *evjesolvie*, *stivt brasmegras* og *tjønngras*. Trolig p.g.a. bølgepåvirkning er sonen nærmest land praktisk talt steril, og makrofyttvegetasjonen finnes på dyp større enn $\frac{1}{2}$ -1 m. På litt mer beskyttede steder kommer det inn arter som *elvesnelle*, *flaskestarr* og *kantnøkkerose*.

Eksponerte strandsoner dominerer langs hele nord- og sørsiden av vatnet. Mot vest, bl.a. i de deler av vatnet som ligger i Leksvik, finnes det mange grunne vikar med en frodigere og mer artsrik vannvegetasjon. Her finnes flere steder ganske tette bestand med *elvesnelle*, *flaskestarr*, *flotgras*, *kantnøkkerose*, *takrør* og *vanlig tjønnaks*. Undervannsvegetasjonen domineres av *krypsiv*, *stivt brasmegras* og *tusenblad*.

Vegetasjonen i Meltingvatnets nære omgivelser består for det meste av granskog. De fleste steder mot sør, vest og øst er det fattig blåbærgranskog som dominerer, men spesielt mot sør finnes en del rikere og mer produktiv lågurt-granskog og høgstaude-granskog. Dette gjelder spesielt i Bjørviksdalen (Leksvik kommune).

Det finnes videre en del lyngrik furuskog på tørre knauser rundt vatnet. En del myrpartier opptre også nær vannkanten, for det meste nedbørsmyr og fattige jordvannsmyrer. På overgangen mellom strand og kulturmark er det som regel en smal løvtre-sone dominert av *bjørk*, *gråor*, *osp* og *selje*.

Vurdering

Vannvegetasjonen i Meltingvatnet vil naturlig nok bli sterkt påvirket av en eventuell regulering. Flora og vegetasjon i Meltingen er imidlertid ganske triviell, og selve Meltingen må sies å ha liten verneverdi om en ser isolert på de rent botaniske interesser.

38. Elvtjønna (fig. 6)

Kartblad: Leksvik 1622 III

UTM: NR 79,67 + 79,68 + 80,67

Materiale

Feltundersøkelser 1979 (K. Baadsvik).

Områdebeskrivelse

Elvtjønna ligger ca. 260 m o.h. og er regulert med en demning ved utløpet mot vest. Reguleringssonen er ca. 2 m. I fall planene om overføring av vann fra Innerelva til Meltingvatnet blir realisert vil Elvtjønna komme til å flyte sammen med et større magasin som vil gå vestover mot Kruksetra.

Flora og vegetasjon

De flate områdene omkring vatnet preges av fattig myrvegetasjon som domineres av *bjønnskjegg*, *duskull*, *flaskestarr*, *rome*, *torvull* og *trådstarr*.

I reguleringssonen er det store eroderte partier med åpen humusmark. I denne urolige sonen opptre følgende arter med spredte forekomster: *bukkeblad*, *elvesnelle*, *evjesoleie*, *hesterumpe*, *krypsiv*, *småpiggnopp*, *småtjønnaks*, *trådsiv* og vanlig *tjønnaks*.

Vurdering

Området har ingen spesiell botanisk interesse ut over at det gir eksempler på arter som kan tolerere de ustabile forholdene i en reguleringssone.

F. FJELL

39. Kvernholtheia/Fagerheia (fig. 5)

Kartblad: Leksvik 1622 III

UTM: NR 70-74,57-61

Materiale

Feltundersøkelser 1979 (K. Baadsvik).

Områdebeskrivelse

Dette er et av de største, sammenhengende fjellområder i kommunen med et samlet areal over skoggrensa på ca. 10 km². Skoggrensa ligger de fleste steder på ca. 400 m, men i sørhellinga kan skogen gå opp mot 450 m. De høyeste toppene er Årliklumpen på 568 m, Skotliheia på 517 m og Kvernbølheia på 500 m. Berggrunnen i området består i alt vesentlig av biotittskifer og grønnstein.

Flora og vegetasjon

Skoggrensa dannes de fleste steder av *gran*, men fjellskogen har også innslag av *bjørk* og *furu*. Sørvest for Kvernbølheia finner vi et område med fjellbjørkeskog (se lok. 26). Ellers opptre små, spredte klynger av lågvokst og forkrøkklet *gran* og *bjørk* et godt stykke over skoggrensa.

I høgdebeltet 400-500 m er det lite fjellvegetasjon, og landskapet domineres av myrer og fukthei. Myrene er for det meste fattige bakkemyrer dominert av *bjønnskjegg*, *duskull*, *rome* og *trådstarr*. *Klokkelyng* finnes også, men i små mengder. Partier med fattig rismyr (nedbørsmyr) og fukthei er preget av arter som *blokkebær*, *molte*, *røsslyng* og *torvull*. Enkelte flekker med kildeframsprung og med grunne torvavsetninger har rikmyrvegetasjon der det bl.a. inngår *bjønbrodd*, *dvergjamne*, *fjellfrøstjerne*, *fjelltistel*, *gulstarr*, *kornstarr* og *tvebustarr*.

Over 450 m er det en del steder klare rabbe-snøleie soneringer på sur berggrunn, spesielt i nordhellingene der snøen ligger lengst. På rabbene finnes greplyng-rabbesivhei, ofte med sterkt innslag av *røsslyng* og *gråmose*. I øvre del av lesidene opptre enkelte steder einer-dvergbjørkhei, ofte med låge kjerr av vanlig *bjørk*. Vi finner videre ganske store partier med fuktpreget lågalpin lynghei dominert av *blokkebær*, *blåbær* og *skrubbær*, og med innslag av bl.a. *bjønnekam*, *blåtopp* og *fjelljamne*. Fattige grasheier med god snøbeskyttelse opptre også, dominert av *finnskjegg*, *smyle* og *stivstarr*.

Noen få steder er det tilstrekkelig sen utsmelting til at det opptre snøleie-vegetasjon dominert av *musøre*. Her finnes også bl.a. *dverggråurt*,

dvergmjølke, fjellfiol og stjernesildre. Svarte matter med *snøleie*-mose opptrer flekkvis. Ellers finnes også her og der blokkmark dominert av bregnene *fjellburkne* og *skjørlok*.

Vurdering

Området har en variert flora og vegetasjon, bl.a. med en del klare fjell-samfunn over 450 m. Alle samfunnstyper er preget av lite næringskrevende arter, bortsett fra enkelte rike sig ved kildeframspring.

40. Flintheia (fig. 9)

Kartblad: Leksvik 1622 III og Åfjord 1622 IV

UTM: NR 74-75,69-70

Materiale

Feltundersøkelser 1978 (K. Baadsvik).

Områdebeskrivelse

Dette er et fjellskog- og fjellheiområde i nordre del av kommunen. Egentlig henger det sammen med Fjellvassheia lengre mot vest, men bare selve Flintheia ble undersøkt. Området består av glissen fjellskog og et fjellområde med runde formasjoner og mange vatn. De høyeste partiene ligger på ca. 450 m o.h.

Flora og vegetasjon

Liene opp mot fjellet er dominert av fattige bakkemyrer og spredte bestand av lågproduktiv granskog. Myrene domineres av *bjønnskjegg, blåtopp, duskull, flaskestarr* og *rome*. Skoggrensa på 370-400 m dannes hovedsakelig av låqvokst, vind-deformert gran. Enkelte steder finnes låqvokste, tette bjørkekratt i skoggrensenivå.

Den sure berggrunnen gjør at vegetasjonen over skoggrensa er sterkt dominert av artsfattige plantesamfunn. Samtidig viser vegetasjonen liten differensiering i rabber og snøleier. Dette har trolig sammenheng med store

snømengder om vinteren, men samtidig relativt tidlig utsmelting p.g.a. at fjellene er så låge. Vegetasjonen på de høyeste knauser og rabber er dominert av *røsslyng* og *gråmose* og har sterke innslag av *bjønnskjegg*, *dvergbjørk* og *krekling*. Videre inngår oftest fjellplantene *greplyng*, *rypebær* og *stivstarr* i varierende mengder.

I lesider og forsenkninger på fastmark dominerer ofte *blokkebær*, *blåbær*, *finnskjegg*, *skrubbær*, *smyle* og *stivstarr*. Utpreget snøleie-vegetasjon ble ikke registrert i området.

En god del fukthei med skrinn torvjord finnes også, oftest dominert av *røsslyng* og med rikelig innslag av bl.a. *dvergbjørk*, *kvitlyng*, *molte*, *torvull* og *torvmoser*. Egentlig er det vanskelig å skille mellom slike fuktheier og fattige rismyrer (se kap. V,F).

Tjernene i Flinthei-området har for det meste en triviell vannvegetasjon der de vanligste artene er *bukkeblad* og *flaskestarr*.

Vurdering

Flintheia er et område som er dominert av artsfattig og lågproduktiv heivegetasjon. Få regulære fjellplanter og fjellplantesamfunn inngår. Flora og vegetasjon er trolig typisk for låge fjellpartier med sur berggrunn på Fosen.

41. Kruksætra-Elvtjønnna (planlagt magasinområde) (fig. 6 og 12)

Kartblad: Leksvik 1622 III

UTM: NR 77-79,67

Materiale

Planen for Meltingen-Mossa-reguleringen berører Innerelva-vassdraget. Beskrivelsen nedenfor er i sin helhet utdrag av rapporten fra de botaniske undersøkelser i den forbindelse (Baadsvik 1980).

Områdebeskrivelse

Planene for Meltingen-reguleringen omfatter også et forslag om å overføre vann fra Innerelv-vassdraget til Meltingvatnet. I den forbindelse er

det planlagt en dam i de øvre deler av selve Innerelva som vil skape et magasin på ca. 0,6 km² (ekskl. Elvtjønna). Magasinet vil strekke seg fra Elvtjønna i øst og til Kruksætra i vest og vil flyte sammen med Elvtjønna som allerede er regulert.

De nye arealene som etter denne planen vil bli neddemt er et langstrakt og flatt skog/myr-område. Innerelva med sideelver/bekker løper rolig og i slynger (meandrerende). Under feltarbeidet ble det aktuelle magasinområdet vegetasjonskartlagt, og det vedlagte kart viser fordelingen av vegetasjonstyper i området. Til slutt i dette avsnittet er det gitt en beskrivelse av de enkelte enheter som er utfigurert på kartet.

Det aktuelle magasinområdet går for størstedelen i øst-vest-retning. Mot sør avgrenses området skarpt mot skogkledte åser, mens avgrensingen nordover ikke er så markert. Området er først og fremst preget av myrer som er splittet opp av lave, skogkledte fastmark-koller. Et sentralt landskapselement er dessuten Innerelva og dens kantvegetasjon.

Flora og vegetasjon

Vegetasjonen i området er variert. Med hensyn til myrvegetasjon mangler ekstremrikmyr, men de øvrige rikhetstypene finnes. Nedbørsmyr og fattigmyr er vanligst, men det finnes en del partier med intermediærmyr og rikmyr, spesielt i vestre del av magasinområdet. Skogvegetasjonen består for det meste av fattig barskogstyper, først og fremst blåbærgranskog og fuktgranskog. I kanten av området finnes imidlertid rikere skogvegetasjon, både lågurt- og høgstaudegranskog. Dette gjelder spesielt i vestre del.

Av andre vegetasjonstyper med kvantitativ betydning må først og fremst nevnes gråvier-krattene langs elver og bekker. Disse er tildels artsrike og utgjør et markert trekk i hele vegetasjonsbildet. Sammen med de rikeste barskogene er dette også en av de mest produktive vegetasjonstypene i området. Floristisk sett er området ikke spesielt rikt, og artsutvalget må sies å være representativt for denne landskapstypen i regionen.

Kulturpåvirkningen i området er først og fremst knyttet til seterdrift og beite. På nordsiden i østre del finnes en del beitevoller. Likeledes er høgstaudeskogen i vestre del (mot Kruknelva) dels beitepåvirket og dels oppsplittet av beitevoller. Det finnes dessuten enkelte små hogstflater i området.

Beskrivelse av vegetasjonsenhetene (jfr. vegetasjonskartet, fig. 12)

Numereringen følger standard for vegetasjonskartlegging (DKNVS, Museet, Botanisk avdeling 1978).

- Nøkkerose-tjønnaks-samfunn (10)

Dette er av de vanligste plantesamfunn i næringsfattige ferskvann. I området finnes en myr-gøl med bl.a. *bukkeblad* og *nøkkerose*.

- Fattig høgstaudeeng (13)

Dette er artsfattige, men ofte høgproduktive samfunn. Grunnvannet står høyt, og typen forekommer helst i kanten av tjern og stille elver. I området dominerer *elvesnelle*, *flaskestarr* og *trådstarr*.

- Åpen nedbørsmyr (20)

Nedbørsmyr (ombrotrof myr) er ekstremt næringsfattig og lågproduktiv. Det er en artsfattig type der torvmoser dominerer i bunnsjiktet. I feltsjiktet dominerer lyngarter på tuene, mens halvgras dominerer i lavere partier. I området inngår av og til småplanter av *bjørk*, *furu* og *gran*.

- Åpen og skog/krattbevokst fattigmyr (22,23)

Denne myrtypen har tilførsel av relativt næringsfattig fastmarksvann. I tillegg til artene fra nedbørsmyr inngår en del mer næringskrevende arter. I området gjelder det bl.a. *blåtopp*, *duskull*, *flaskestarr* og *trådstarr*. Typen er også mer produktiv enn nedbørsmyr. I den skog/krattbevokste utformingen er det *gran* og *bjørk* som dominerer av treslagene.

- Åpen og skog/krattbevokst intermediærmyr (24,25)

Intermediærmyr er noe mer næringsrik og produktiv enn fattigmyr. Typen har de fleste arter fra nedbørs- og fattigmyr, men i tillegg kommer bl.a. arter som *dvergjamne* og *sveltull*.

- Åpen rikmyr (26)

Rikmyr har flere næringskrevende arter som ikke finnes på de andre myrtypene som er nevnt. I området gjelder dette bl.a. *breiull*, *gulstarr*, *jåblom*, *marigras* og *myrsnelle*. I det kartlagte området finner vi rikmyrpartiene i hellende terreng. Det er klart høyere produksjon her enn på de fattigere myrtypene.

- Blåbær-fuktbarskog (32)

Den utformingen som finnes i området er floristisk intermediær i forhold til blåbær-fuktgranskog og røsslyng-fuktfuruskog, men jeg har valgt å plassere den til enhet 32 p.g.a at *gran* er nesten enerådende i tresjiktet og fordi *blåbær* dominerer i feltsjiktet. Andre viktige arter i feltsjiktet er *blokkebær* og *skrubbær* samt fuktarter som *molte*, *skogsnelle* og *torvull*. Blant annet de siste artene skiller enheten fra 42. Bunnsjiktet domineres av torvmoser og husmoser. Typen er næringsfattig og lågproduktiv.

- Lyngrik furuskog (40)

Det finnes enkelte koller med denne typen i området. *Furu* er riktignok sparsomt representert i tresjiktet (*bjørk* og *gran* dominerer), men feltsjiktet er typisk med dominans av lyngarter som *blokkebær*, *krekling* og *røsslyng*. Lavarter forekommer bare sparsomt. Typen er næringsfattig og lågproduktiv.

- Blåbær-småbregne-granskog (42)

Dette er en meget vanlig og relativt næringsfattig granskogstype også i det kartlagte området. I feltsjiktet dominerer *blåbær* og *smyle*, og i området er det rikelig av de suboseaniske artene *bjønnekam* og *skrubbær*. På litt mer næringsrik jord opptrer småbregnene *fugletelg* og *hengeving* hyppig, og flekkvis kan det inngå storbregner som *sauetelg* og *skogburkne*.

- Lågurt-granskog (46)

Typen er mer næringsrik, artsrik og produktiv enn 42. Vanlige feltsjiktarter i det kartlagte området er *hengeaks*, *skogstorkenebb*, *tyrihjel*m, *tågebær* samt storbregner.

- Høgstaude-granskog (48)

Dette er den frodigste, dvs. mest produktive granskogstypen, og feltsjiktet består av breibladede urter, gras og bregner. De kvantitativt viktigste feltsjiktartene i området er *kvitbladtistel*, *turt* og *tyrihjel*m. Skogen er delvis beitet, og ved sterkt beitetrykk får den et feltsjikt med dominans av *sølvbunke*.

- Gråvierkratt (62, ikke standard)

I denne typen danner vierarter, først og fremst *lappvier* og *sølvvier*, et 1-2 m høyt og tett busksjikt. Feltsjiktet har som regel preg av fukteng eller høgstaudesump. De viktigste artene er *bekkeblom*, *bukkeblad*, *elvesnelle*, *flaskestarr*, *mjødur*t, *myrhatt* og *skogrørkvein*. Typen finnes primært som kantvegetasjon ved elver og bekker.

Vurdering

Magasinområdet ved Innerelva er et fint utformet landskapsområde bestående av skog, myr og meanderende elv med kantvegetasjon. Selv om området ikke er spesielt artsrikt så er mange vegetasjonstyper representert, også artsrike og høgproduktive samfunn. Samlet er det et godt utviklet typeområde med en konstellasjon av en rekke karakteristiske samfunnstyper for regionen. Så vidt jeg kan bedømme er det sannsynligvis få eller ingen andre avgrensede områder av tilsvarende størrelse i rimelig nærhet som har tilsvarende botaniske kvaliteter, og området må bedømmes som verneverdig fra et botanisk synspunkt.

VII. LITTERATUR

- Aune, E.I. 1976. Botaniske undersøkelser i samband med generalplanarbeidet i Hemne kommune, Sør-Trøndelag. *K. norske Vidensk. Selsk. Mus. Rapp. Bot. Ser. 1976 1*: 1-76.
- Bryn, H. 1888. Indberetning om en botanisk reise i det Trondhjemske sommeren 1886. *Kgl. norske Vidensk. Selsk. Skr. 1886/87*.
- Baadsvik, K. 1980. *Botaniske undersøkelser i samband med utbyggingsplaner for Mosvik kraftverk*. DKNVS Museet, Bot. avd. 14 s.
- Gravås, A. 1970. *Svartor, med spesiell vekt på forekomstene i Nord-Trøndelag*. Hovedfagsoppgave, NLH, Ås. 51 s.
- Holtén, J.I. 1978. Verneverdige edelløvskoger i Trøndelag. *K. norske Vidensk. Selsk. Mus. Rapp. Bot. Ser. 1978 5*:
- Kjelvik, L. 1976. Botaniske undersøkelser i Snåsa kommune, Nord-Trøndelag. *K. norske Vidensk. Selsk. Mus. Rapp. Bot. Ser. 1976 4*:
- Lid, J. 1974. *Norsk og svensk flora*. Det Norske Samlaget. 808 s.
- Mørkved, K.L. 1951. Askeforekomster i Nord-Trøndelag. *Tidsskr. for Skogbruk 4-5*: 125-145.
- Resvold, T. 1909. Væktlivet. *Norges land og folk XVII. Nordre Trondhjems Amt 1*: 452-473.
- Skogen, A. 1965. Flora og vegetasjon i Ørland herred, Sør-Trøndelag. *K. norske Vidensk. Selsk. Mus. Årb. 1965*: 13-124.
- Strand, L. (red.) 1961. *Skogbruksboka, Bd. 1*. Skogforlaget A/S.
- Wolff, F. Chr. 1976. *Geologisk kart over Norge, berggrunnskart Trondheim 1:250 000*. Norges Geologiske Undersøkelse.

Floraliste

I alt er det til nå registrert 475 arter av høyere planter (inkl.) karsporeplanter) i Leksvik kommune. Jeg har da ikke tatt med arter som nevnes av Bryn (1888), men som senere ikke er gjenfunnet.

Det er all grunn til å tro at Leksviks flora inneholder en god del arter som ennå ikke er funnet. Spesielt vil jeg peke på muligheten til å finne nye arter i strand-, ugras-, ferskvann- og fjellfloraen.

I listen er plantefamiliene satt opp alfabetisk med norske navn, og innenfor hver familie er artene satt opp etter samme system.

Almefamilien

Alm *Ulmus glabra*

Bergknappfamilien

Bitter bergknapp *Sedum acre*
Broddbergknapp *S. reflexum*
Kystbergknapp *S. anglicum*
Rosenrot *S. rosea*
Småbergknapp *S. annuum*

Bjørkefamilien

Dvergbjørk *Betula nana*
Gråor *Alnus incana*
Hengebjørk *Betula nemorosa*
Svartor *Alnus glutinosa*
Vanlig bjørk *Betula pubescens*

Blærerotfamilien

Småblærerot *Utricularia minor*
Tettegras *Pinguicula vulgaris*

Blåfjørfamilien

Storblåfjør *Polygala vulgaris*

Brasmegrasfamilien

Stivt brasmegras *Isoetes lacustris*

Bukkebladfamilien

Bukkeblad *Menyanthes trifoliata*

Dvergjamnefamilien

Dvergjamne *Selaginella selaginoides*

Ertefamilien

Alsikkekløver *Trifolium hybridum*
Fuglevikke *Vicia cracca*
Gjerdevikke *V. sepium*

Ertefamilien (forts.)

Gulskolm	Lathyrus pratense
Kvitkløver	Trifolium repens
Rundskolm	Anthyllis vulneraria
Rødkløver	Trifolium pratense
Skogskolm	Lathyrus sylvestris
Skogvikke	Vicia sylvatica
Svarterteknapp	Lathyrus niger
Tiriltunge	Lotus corniculatus
Vårerteknapp	Lathyrus vernus

Fiolfamilien

Dalfiol	Viola selkirkii
Engfiol	V. canina
Fjellfiol	V. biflora
Krattfiol	V. mirabilis
Lifiol	V. montana
Myrfiol	V. palustris
Skogfiol	V. rivinana
Stemorsblom	V. tricolor

Fjellprydfamilien

Fjellpryd	Diapensia lapponica
-----------	---------------------

Furufamilien

Furu	Pinus sylvestris
Gran	Picea abies

Gaukesyrefamilien

Gaukesyre	Oxalis acetosella
-----------	-------------------

Grasfamilien

Bergrørkvein	Calamagrostis epigeios
Blåtopp	Molinia caerulea
Dunhavre	Arrhenatherum pubescens
Enghavre	A. pratense
Engkvein	Agrostis tenuis
Engrapp	Poa pratensis
Engreverumpe	Alopecurus geniculatus
Engsvingel	Festuca pratensis
Finnskjegg	Nardus stricta
Fjellrapp	Poa alpina
Fjelltimotei	Phleum commutatum
Fjøresaltgras	Puccinellia maritima
Geitsvingel	Festuca vivipara
Gulaks	Anthoxanthum odoratum
Hengeaks	Melica nutans
Hestehavre	Arrhenatherum elatius
Hundegras	Dactylis glomerata
Hundekvein	Alopecurus canina
Hundekveke	Roegneria canina
Kjeldegras	Catabrosa aquatica
Knegras	Sieglingia decumbens

Grasfamilien (forts.)

Knereverumpe	<i>Alopecurus geniculatus</i>
Krattlodnegras	<i>Holcus mollis</i>
Krypkvein	<i>Agrostis stolonifera</i>
Kveke	<i>Elytrigia repens</i>
Lodnefaks	<i>Bromus hordeaceus</i>
Lundgrønaks	<i>Brachypodium sylvaticum</i>
Lundrapp	<i>Poa nemoralis</i>
Mannasøtgras	<i>Glyceria fluitans</i>
Marigras	<i>Hierochloa odorata</i>
Markrapp	<i>Poa trivialis</i>
Myskegras	<i>Milium effusum</i>
Raigras	<i>Lolium perenne</i>
Rødsvingel	<i>Festuca rubra</i>
Sauesvingel	<i>F. ovina</i>
Skogfaks	<i>Bromus benekenii</i>
Skogrørkvein	<i>Calamagrostis purpurea</i>
Smårapp	<i>Poa irrigata</i>
Smårørkvein	<i>Calamagrostis neglecta</i>
Smyle	<i>Deschampsia flexuosa</i>
Strandrug	<i>Elymus arenarius</i>
Strandrør	<i>Phalaris arundinacea</i>
Sølvbunke	<i>Deschampsia caespitosa</i>
Takrør	<i>Phragmites communis</i>
Taresaltgras	<i>Puccinellia retroflexa</i>
Timotei	<i>Phleum pratense</i>
Tunrapp	<i>Poa annua</i>

Hasselfamilien

Hassel	<i>Corylus avellana</i>
--------	-------------------------

Hesterumpefamilien

Hesterumpe	<i>Hippuris vulgaris</i>
------------	--------------------------

Kaprifolfamilien

Krossved	<i>Viburnum opulus</i>
Linnea	<i>Linnaea borealis</i>
Rødhyll	<i>Sambucus racemosa</i>

Kardeborrefamilien

Blåknapp	<i>Succisa pratensis</i>
Rødknapp	<i>Knautia arvensis</i>

Kjempefamilien

Groblad	<i>Plantago major</i>
Smalkjempe	<i>P. lanceolata</i>
Strandkjempe	<i>P. maritima</i>

Klokkefamilien

Blåklokke	<i>Campanula rotundifolia</i>
Botnegras	<i>Lobelia dortmanna</i>
Storklokke	<i>Campanula latifolia</i>

Kornellfamilien

Skrubbær	<i>Cornus suecica</i>
----------	-----------------------

Korgplantefamilien

Bakkestjerne
Balderbrå
Burot
Dverggråurt
Fjelltistel
Følblom
Gul gåseblom
Gullris
Haremat
Hestehov
Hårsveve
Kattefot
Krusetistel
Kvitbladtistel
Løvetann
Myrtistel
Nyseryllik
Prestekrage
Reinfann
Ryllik
Setergråurt
Skjermesveve
Skoggråurt
Skogsalat
Småborre
Strandstjerne
Sumpaukeskjegg
Svartknoppurt
Sveve
Tunbalderbrå
Turt
Vanlig knoppurt
Veitistel
Åkerdylle
Åkergråurt
Åkersvineblom
Åkertistel

Erigeron acer
Matricaria inodora
Artemisia vulgaris
Gnaphalium supinum
Saussurea alpina
Leontodon autumnalis
Anthemis tinctoria
Solidago virgaurea
Lapsana communis
Tussilago farfara
Hieracium pilosella coll.
Antennaria dioica
Cardus crispus
Cirsium heterophyllum
Taraxacum sp.
Cirsium palustre
Achillea ptarmica
Chrysanthemum leucanthemum
C. vulgare
Achillea millefolium
Gnaphalium norvegicum
Hieracium umbellatum coll.
Gnaphalium sylvaticum
Lactuca muralis
Arctium minus
Aster tripolium
Crepis paludosa
Centaurea nigra
Hieracium sp.
Matricaria matricarioides
Lactuca alpina
Centaurea jacea
Cirsium vulgare
Sonchus arvensis
Gnaphalium uliginosum
Senecio vulgaris
Cirsium arvense

Korsblomstfamilien

Bekkekarse
Berggull
Bergskrinneblom
Engkarse
Gjetertaske
Laukurt
Lundkarse
Skjørbuksurt
Skogkarse
Strandreddik
Tannrot
Tårnurt
Vinterkarse

Cardamine amara
Erysimum hieracifolium
Arabis hirsuta
Cardamine pratensis
Capsella bursa pastoris
Alliaria petiolata
Cardamine impatiens
Cochlearia officinalis
Cardamine flexuosa
Cakile maritima
Dentaria bulbifera
Turritis glabra
Barbarea vulgaris

Korsblomstfamilien (forts.)

Vårpengeurt	<i>Thlaspi alpestre</i>
Vårrublom	<i>Erophila verna</i>
Vårskrinneblom	<i>Arabidopsis thaliana</i>
Åkerkål	<i>Brassica rapa</i>
Åkersennep	<i>Sinapis arvensis</i>

Kreklingfamilien

Fjellkrekling	<i>Empetrum hermaphroditum</i>
Krekling	<i>E. nigrum</i>

Kråkefotfamilien

Fjelljamne	<i>Lycopodium alpinum</i>
Lusegras	<i>L. selago</i>
Myk kråkefot	<i>L. clavatum</i>
Myrkråkefot	<i>L. inundatum</i>
Skogjamne	<i>L. complanatum</i>
Stri kråkefot	<i>L. annotinum</i>

Lepeblomstfamilien

Bakkemynte	<i>Satureja acinos</i>
Blåkoll	<i>Prunella vulgaris</i>
Guldå	<i>Galeopsis speciosa</i>
Jonsokkoll	<i>Ajuga pyramidalis</i>
Kransmynte	<i>Satureja vulgaris</i>
Kung	<i>Origanum vulgare</i>
Kvassdå	<i>Galeopsis tetrahit</i>
Norsk timian	<i>Thymus praecox</i>
Skjoldbærer	<i>Scutellaria galericulata</i>
Skogsvinerot	<i>Stachys sylvatica</i>
Vrangdå	<i>Galeopsis bifida</i>
Åkermynte	<i>Mentha arvensis</i>
Åkersvinerot	<i>Stachys palustris</i>

Liljefamilien

Bjønnbrodd	<i>Tofieldia pusilla</i>
Firblad	<i>Paris quadrifolia</i>
Gullstjerne	<i>Gagea lutea</i>
Kantkonvall	<i>Polygonatum odoratum</i>
Kranskonvall	<i>P. verticillatum</i>
Liljekonvall	<i>Convallaria majalis</i>
Maiblom	<i>Maianthemum bifolium</i>
Ramsløk	<i>Allium ursinum</i>
Rome	<i>Narthecium ossifragum</i>
Villøk	<i>Allium oleraceum</i>

Linfamilien

Vill-lin	<i>Linum catharticum</i>
----------	--------------------------

Lyngfamilien

Blokkebær	<i>Vaccinium uliginosum</i>
Blåbær	<i>V. myrtillus</i>
Blålyng	<i>Phyllodoce caerulea</i>
Greplyng	<i>Loiseleuria procumbens</i>
Klokkelyng	<i>Erica tetralix</i>

Lyngfamilien (forts.)

Kvitlyng	Andromeda polifolia
Melbær	Arctostaphylos uva-ursi
Rypebær	A. alpina
Røsslyng	Calluna vulgaris
Småtranebær	Oxycoccus microcarpus
Tranebær	O. quadripetalus
Tyttebær	Vaccinium vitis-idaea

Marihandfamilien

Breiflangre	Epipactis helleborine
Brudespore	Gymnadenia conopsea
Engmarihand	Dactylorhiza incarnata
Flekkmarihand	D. maculata
Grønnkurle	Coeloglossum viride
Korallrot	Corallorhiza trifida
Kvitkurle	Leucorchis albida
Raudflangre	Epipactis atrorubens
Skogmarihand	Dactylorhiza fuchsii
Småtviblad	Listera cordata
Stortviblad	L. ovata
Vanlig nattfiol	Platanthera bifolia
Vårmarihand	Orchis mascula

Maskeblomstfamilien

Bakkeveronika	Veronica arvensis
Brunrot	Scrophularia nodosa
Filtkongeslys	Verbascum thapsus
Legeveronika	Veronica officinalis
Mørkkongeslys	Verbascum nigrum
Revebjelle	Digitalis purpurea
Småengkall	Rhinanthus minor
Småmarimjelle	Melampyrum sylvaticum
Snauveronika	Veronica serpyllifolia
Stormarimjelle	Melampyrum pratense
Svarttopp	Bartsia alpina
Tveskjeggveronika	Veronica chamaedrys
Vanlig myrklegg	Pedicularis palustris
Vanlig øyentrøst	Euphrasia stricta
Veikveronika	Veronica scutellata

Maurefamilien

Gulmaure	Galium verum
Klengemaure	G. aparine
Kvitmaure	G. boreale
Myrmaure	G. palustre
Myske	G. odoratum
Sumpmaure	G. uliginosum
Stormaure	G. mollugo

Meldefamilien

Bruskmelde	Atriplex glabriuscula
Meldestokk	Chenopodium album
Tangmelde	Atriplex latifolia

Mjølkefamilien

Amerikamjølke	Epilobium adenocaulon
Bergmjølke	E. collinum
Dvergmjølke	E. anagallidifolium
Geitrams	Chamaenerion angustifolium
Kjeldemjølke	Epilobium alsinifolium
Kratmjølke	E. montanum
Myrmjølke	E. palustre
Setermjølke	E. hornemannii
Trollurt	Circaea alpina

Nellikfamilien

Bekkestjerneblom	Stellaria alsine
Engsmelle	Silene vulgaris
Fjellarve	Cerastium alpinum
Fjellstjerneblom	Stellaria calycantha
Grasstjerneblom	S. graminea
Hanekam	Lychnis flos-cuculi
Knopparve	Sagina nodosa
Linbendel	Spergula arvensis
Maurarve	Moehringia trinervia
Rustjerneblom	Stellaria longifolia
Rød jonsokblom	Melandrium rubrum
Sandarve	Arenaria serpyllifolia
Skogstjerneblom	Stellaria nemoreum
Småsmelle	Silene rupestris
Strandsmelle	S. maritima
Sylarve	Sagina subulata
Tunarve	S. procumbens
Vanlig arve	Cerastium fontanum
Vassarve	Stellaria media

Neslefamilien

Stornesle	Urtica dioica
-----------	---------------

Nøkleblomfamilien

Fjørekoll	Armeria maritima
Gulldusk	Lysimachia thyrsiflora
Marianøkkelblom	Primula veris
Skogstjerne	Trientalis europaea
Strandkryp	Glaux maritima

Nøkkerosefamilien

Gul nøkkerose	Nuphar lutea
Kantnøkkerose	Nymphaea candida

Oljetrefamilien

Ask	Fraxinus excelsior
-----	--------------------

Ormetungefamilien

Fjellmarinøkkel	Botrychium boreale
-----------------	--------------------

Perikumfamilien

Fagerperikum	Hypericum pulchrum
Firkantperikum	H. maculatum

Perikumfamilien (forts.)

Lodneperikum
Prikkperikum

Hypericum hirsutum
H. perforatum

Piggknoppfamilien

Flotgras
Småpiggknopp

Sparganium angustifolium
S. minimum

Pilefamilien

Grønnvier
Istervier
Lappvier
Musøre
Osp
Selje
Svartvier
Sølvvier
Ørevier

Salix phylicifolia
S. pentandra
S. lapponum
S. herbacca
Populus tremula
Salix caprea
S. nigricans
S. glauca
S. aurita

Porsfamilien

Pors

Myrica gale

Rosefamilien

Bringebær
Enghumleblom
Fjellmarikåpe
Flekkmure
Fløyelsmarikåpe
Glattmarikåpe
Gåsemure
Hegg
Jordbær
Kratthumleblom
Marikåpe
Mjødurt
Molte
Myrhatt
Nype
Rogn
Sølvasal
Sølvure
Tepperot
Tågebær
Villapal

Rubus idaeus
Geum rivale
Alchemilla alpina
Potentilla crantzii
Alchemilla glaucescens
A. glabra
Potentilla anserina
Prunus padus
Fragaria vesca
Geum urbanum
Alchemilla sp.
Filipendula ulmaria
Rubus chamaemorus
Comarum palustre
Rosa sp.
Sorbus aucuparia
S. rupicola
Potentilla argentea
P. erecta
Rubus saxatilis
Malus sylvestris

Rubladfamilien

Bakkeminneblom
Fjellminneblom
Hengepiggfrø
Østersurt
Åkerminneblom

Myosotis ramosissima
M. decumbens
Lappula deflexa
Mertensia maritima
Myosotis arvensis

Saulaukfamilien

Fjøresaulauk
Myrsaulauk

Triglochin maritimum
T. palustre

Sildrefamilien

Bergfrue
Gulsildre
Jåblom
Maigull
Rips
Snøsildre
Stikkelsbær
Stjernesildre

Saxifraga cotyledon
S. aizoides
Parnassia palustris
Cryosplenium alternifolium
Ribes rubrum
Saxifraga nivalis
Ribes uva-crispa
Saxifraga stellaris

Sisselrotfamilien

Bjønnkam
Einstape
Falkbregne
Fjellburkne
Fjell-lodnebregne
Fugletelg
Grønnburkne
Hengeving
Junkerbregne
Lodnebregne
Murburkne
Olavsskjegg
Ormetelg
Sauetelg
Sisselrot
Skjørlok
Skogburkne
Smørtelg
Strutseving
Svartburkne
Taggbregne

Blechnum spicant
Pteridium aquilinum
Polystichum aculeatum
Athyrium alpestre
Woodsia alpina
Gymnocarpium dryopteris
Asplenium viride
Thelypteris phegopteris
Polystichum braunii
Woodsia ilvensis
Asplenium ruta-muraria
A. septentrionale
Dryopteris filix-mas
D. assimilis
Polypodium vulgare
Cystopteris fragilis
Athyrium filix-femina
Thelypteris limbosperma
Matteuccia struthiopteris
Asplenium trichomanes
Polystichum lonchitis

Sivfamilien

Engfrytle
Heisiv
Hårfrytle
Knappsiv
Krypsiv
Lyssiv
Myrfrytle
Paddesiv
Rabbesiv
Ryllsiv
Saltsiv
Seterfrytle
Skogsiv
Storfrytle
Trådsiv

Luzula multiflora
Juncus squarrosus
Luzula pilosa
Juncus conglomeratus
J. bulbosus
J. effusus
Luzula sudetica
Juncus bufonius
J. trifidus
J. articulatus
J. gerardii
Luzula frigida
Juncus alpinus
Luzula sylvatica
Juncus filiformis

Sivblomfamilien

Sivblom

Scheuchzeria palustris

Skjerimplantefamilien

Gjeldkarve	Pimpinella saxifraga
Hundekjeks	Anthriscus sylvestris
Karve	Carum carve
Kvann	Angelica archangelica
Raudkjeks	Torilis japonica
Sanikel	Sanicula europaea
Sibirbjønnekjeks	Heracleum sibiricum
Sløke	Angelica sylvestris
Strandkjeks	Ligusticum seoticum

Snellefamilien

Elvesnelle	Equisetum fluviatile
Engsnelle	E. pratense
Myrsnelle	E. palustre
Skogsnelle	E. sylvaticum
Åkersnelle	E. arvense

Soldoggfamilien

Rundsoldogg	Drosera rotundifolia
Smalsoldogg	D. anglica

Soleiefamilien

Blåsprett	Thalictrum alpinum
Blåveis	Hepatica habilis
Engsoleie	Ranunculus acris
Evjesoleie	R. reptans
Grøftesoleie	R. flammula
Krypsoleie	R. repens
Kvitsoleie	R. platanifolius
Kvitsymre	Anemone nemorosa
Nypesoleie	Ranunculus aurisomus
Soleiehov	Caltha palustris
Trollbær	Actaea spicata
Tyrilhjelm	Acomitum septentrionale
Vårkål	Ranunculus ficaria

Starrfamilien

Beitestarr	Carex oederi
Bjønnskjegg	Scirpus caespitosus
Beitestarr	Carex pallescens
Blåstarr	C. flacca
Breiull	Eriophorum latifolium
Bråtestarr	Carex pilulifera
Duskull	Eriophorum angustifolium
Dystarr	Carex limosa
Engstarr	C. hostiana
Fingerstarr	C. digitata
Fjærsivaks	Scirpus uniglumis
Fjærestarr	C. salina
Flaskestarr	C. rostrata
Frynsestarr	C. magellanica
Fuglestarr	C. ornithopoda
Gråstarr	C. canescens
Grønstarr	C. tumidicarpa
Gulstarr	C. flava

Starrfamilien (forts.)

Harestarr	Carex leporina
Hårstarr	C. capillaris
Ishavsstarr	C. subspathacea
Klubbestarr	C. buxbaumii
Kvitmyrak	Rhynchospora alba
Kornstarr	Carex panicea
Loppestarr	C. pulicaris
Piggstarr	C. pairei
Rustsivaks	Scirpus rufus
Rypestarr	Carex lachenalii
Seterstarr	C. brunnescens
Skogstarr	C. sylvatica
Slirestarr	C. vaginata
Slåttestarr	C. nigra
Småsivaks	Scirpus quinqueflorus
Snipestarr	C. rariflora
Stivstarr	C. bigelowii
Stjernestarr	C. echinata
Strengstarr	C. chordorrhiza
Sveltstarr	C. pauciflora
Sveltull	Scirpus hudsonianus
Tettstarr	Carex spicata
Torvull	Eriophorum vaginata
Tranestarr	Carex adelostoma
Trådstarr	C. lasiocarpa
Tvebustarr	C. dioica

Storkenebbfamilien

Blankstorkenebb	Geranium lucidum
Engstorkenebb	G. pratense
Skogstorkenebb	G. sylvaticum
Steinstorkenebb	G. columbinum
Urakatt	G. robertianum

Sypressfamilien

Einer	Juniperus communis
-------	--------------------

Syrefamilien

Byhøymol	Rumex obtusifolius
Engsyre	R. acetosa
Grønt hønsegras	Polygonum tomentosum
Harerug	P. viviparum
Høymol	Rumex longifolius
Krattslirekne	Polygonum dumetorum
Krushøymol	Rumex crispus
Rødt hønsegras	Polygonum lapathifolium
Småsyre	Rumex acetosella
Tungras	Polygonum aviculare
Vanlig hønsegras	P. persicaria

Søterotfamilien

Bakkesøte	Centianella campestris
-----------	------------------------

<u>Søtvierfamilien</u>	
Slyngsøtvier	Solanum dulcamara
<u>Tamariskfamilien</u>	
Klåved	Myricaria germanica
<u>Tindvedfamilien</u>	
Tindved	Hippophae rhamnoides
<u>Tjønnaksfamilien</u>	
Grastjønnaks	Potamogeton gramineus
Rusttjønnaks	P. alpinus
Småtjønnaks	P. pusillus
Vanlig tjønnaks	P. natans
<u>Trollheggfamilien</u>	
Trollhegg	Rhamnus frangula
<u>Tusenbladfamilien</u>	
Tusenblad	Myriophyllum alterniflorum
<u>Valmuefamilien</u>	
Jordrøyk	Funaria officinalis
<u>Vasshårfamilien</u>	
Småvasshår	Callitriche palustris
<u>Vendelfamilien</u>	
Vendelrot	Valeriana sambucifolus
<u>Vintergrønnfamilien</u>	
Furuvintergrønn	Pyrola chlorantha
Klokkevintergrønn	P. media
Nikkevintergrønn	Orthilia secunda
Olavsstake	Moneses uniflora
Perlevintergrønn	Pyrola minor
<u>Vortemelkfamilien</u>	
Åkervortemelk	Euphorbia helioscopia

1	1.1
2	2.1
3	3.1
4	4.1
5	5.1
6	6.1
7	7.1
8	8.1
9	9.1
10	10.1
11	11.1
12	12.1
13	13.1
14	14.1
15	15.1
16	16.1
17	17.1
18	18.1
19	19.1
20	20.1
21	21.1
22	22.1
23	23.1
24	24.1
25	25.1
26	26.1
27	27.1
28	28.1
29	29.1
30	30.1
31	31.1
32	32.1
33	33.1
34	34.1
35	35.1
36	36.1
37	37.1
38	38.1
39	39.1
40	40.1
41	41.1
42	42.1
43	43.1
44	44.1
45	45.1
46	46.1
47	47.1
48	48.1
49	49.1
50	50.1
51	51.1
52	52.1
53	53.1
54	54.1
55	55.1
56	56.1
57	57.1
58	58.1
59	59.1
60	60.1
61	61.1
62	62.1
63	63.1
64	64.1
65	65.1
66	66.1
67	67.1
68	68.1
69	69.1
70	70.1
71	71.1
72	72.1
73	73.1
74	74.1
75	75.1
76	76.1
77	77.1
78	78.1
79	79.1
80	80.1
81	81.1
82	82.1
83	83.1
84	84.1
85	85.1
86	86.1
87	87.1
88	88.1
89	89.1
90	90.1
91	91.1
92	92.1
93	93.1
94	94.1
95	95.1
96	96.1
97	97.1
98	98.1
99	99.1
100	100.1

ISBN 82-7126-282-3

ISSN 0332-8090

1978

1. Elven, Reidar. Vegetasjonen ved Flatisen og Østerdalsisen, Rana, Nordland, med vegetasjonskart over Vesterdalen i 1:15 000. Saltfjellet/Svartisen-prosjektet. Botanisk delrapport nr. 3.
2. Elven, Reidar. Botaniske undersøkelser i Rien-Hyllingen-området, Røros, Sør-Trøndelag.
3. Aune, Egil Ingvar & Kjærem, Odd. Vegetasjonsundersøkingar i samband med planene for Saltdal-, Beiarn-, Stor-Glomfjord- og Melfjordutbygginga. Saltfjellet/Svartisen-prosjektet. Botanisk delrapport nr. 4.
4. Holten, Jarle. Verneverdige edellauvskoger i Trøndelag.
5. Aune, E. I. & Kjærem, O. Floraen i Saltfjellet/Svartisenområdet. Saltfjellet/Svartisen-prosjektet. Botanisk delrapport nr. 5.
6. Aune, E. I. & Kjærem, O. Botaniske registreringar og vurderingar. Saltfjellet/Svartisen-prosjektet. Botanisk sluttrapport.
7. Frisvoll, Arne A. Mosefloraen i området Borrsåsen - Børøya - Nedre Tynes ved Levanger.
8. Aune, E. I. Vegetasjonen i Vassfaret, Buskerud/Oppland med vegetasjonskart i 1:10 000.

1979

1. Moen, Berit Forbord. Flora og vegetasjon i området Borrsåsen - Børøya - Kattangen.
2. Gjærevoll, Olav. Oversikt over flora og vegetasjon i Oppdal kommune, Sør-Trøndelag.
3. Torbergesen, Edd Magne. Myrundersøkelser i Oppland i forbindelse med den norske myrreservatplanen.
4. Moen, Asbjørn & Selnes, Morten. Botaniske undersøkelser på Nord-Fosen, med vegetasjonskart.
5. Kofoed, Jan-Erik. Myrundersøkingar i Hordaland i samband med den norske myrreservatplanen. Supplerande undersøkingar.
6. Elven, Reidar. Botaniske verneverdier i Røros, Sør-Trøndelag.
7. Holten, Jarle Inge. Botaniske undersøkelser i øvre Sunndalen, Grødalen, Lindalen og nærliggende fjellstrøk. Botaniske undersøkelser i 10-årsverna vassdrag. Delrapport 1.

1980

1. Aune, Egil Ingvar, Hatlelid, Svein Aage & Kjærem, Odd. Botaniske undersøkingar i Kobbely- og Hellemo-området, Nordland, med vegetasjonskart 1:100 000.
2. Gjærevoll, Olav. Oversikt over flora og vegetasjon i Trollheimen.
3. Torbergesen, Edd Magne. Myrundersøkelser i Buskerud i forbindelse med den norske myrreservatplanen.
4. Aune, Egil Ingvar, Hatlelid, Svein Aage & Kjærem, Odd. Botaniske undersøkingar i Eiterådalen, Vefsn og ved Krutvatnet, Hattfjelldal.
5. Baadsvik, Karl, Klokk, Terje & Rønning, Olaf I. (red.) Fagmøte i vegetasjonsøkologi på Kongsvoll, 16.-18.3.1980.
6. Aune, Egil Ingvar & Holten, Jarle Inge. Flora og vegetasjon i vestre Grødalen, Sunndal kommune.
7. Sæther, Bjørn, Klokk, Terje & Taagvold, Harald. Flora og vegetasjon i Gaulas nedbørfelt, Sør-Trøndelag og Hedmark. Botaniske undersøkelser i 10-årsverna vassdrag. Delrapport 2.

1981

1. Moen, Asbjørn. Oppdragsforskning og vegetasjonskartlegging ved Botanisk avdeling, D.K.N.V.S., Museet.
2. Sæther, Bjørn. Flora og vegetasjon i Nesåas nedbørfelt, Nord-Trøndelag. Botaniske undersøkelser i 10-årsverna vassdrag. Delrapport 3.
3. Moen, Asbjørn & Kjelvik, Lucie. Botaniske undersøkelser i Garbergselva/Rotla-området i Selbu, Sør-Trøndelag, med vegetasjonskart.
4. Kofoed, Jan-Erik. Forsøk med kalibrering av ledningsevne målere.
5. Baadsvik, Karl, Klokk, Terje & Rønning, Olaf I. (red.). Fagmøte i vegetasjonsøkologi på Kongsvoll 15.-17.3.1981.
6. Sæther, Bjørn, Bretten, Simen, Hagen, Mikael, Taagvold, Harald & Vold, Liv Ellen. Flora og vegetasjon i Drivas nedbørfelt, Sør-Trøndelag, Møre og Romsdal og Oppland. Delrapport 4.
7. Moen, Asbjørn & Pedersen, Arne. Myrundersøkelser i Agder-fylkene og Rogaland i forbindelse med den norske myrreservatplanen.
8. Iversen, Svein T. Botaniske undersøkelser i forbindelse med generalplanarbeidet i Frøya kommune, Sør-Trøndelag.
9. Sæther, Bjørn, Kofoed, Jan-Erik & Øiaas, Toril. Flora og vegetasjon i Ognas og Skjekras nedbørfelt, Nord-Trøndelag. Botaniske undersøkelser i 10-årsverna vassdrag. Delrapport 5.
10. Vold, Liv Ellen. Flora og vegetasjon i Toånas nedbørfelt, Møre og Romsdal og Sør-Trøndelag. Botaniske undersøkelser i 10-årsverna vassdrag. Delrapport 6.
11. Baadsvik, Karl. Flora og vegetasjon i Leksvik kommune, Nord-Trøndelag.